

(தனிநாயக அடிகள் சிறப்பிதழ்)

தெரண்டன்

ஆசிரியர் :- அந்தர்ஜான் அழகரசன், M.A., Ph.D.

தமிழாய்ந்த தமிழ்மகன்
தனிநாயகம்

உள்ளே

அமெரிக்க, இந்திய, இலங்கை
அறிஞர்களின் படைப்புக்கள்.

1. அழகரசனின் அருளோவியம்	—	1
2. தமிழறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார் அரும்பெரும் பணிகள்	—	2
3. <i>Father Xavier Thani Nayagam</i> <i>Priest, Scholar and Patriot</i>	—	6
4. தனிநாயகக் குரவோன்	—	8
5. <i>Fr. X. S. Thaninayagam</i>	—	9
6. தனிநாயக அடிகளின் ‘‘ஒன்றே உலகம்’’	—	11
7. தமிழோடு வாழும் தனிநாயகம்!	—	19
8. தரணியில் தமிழுக்குத் தனி இடம் கொடுத்த தனிநாயகம்	—	20
9. தவத்திரு தனிநாயகமே உனைத் தாரணி மண் மூடியதோ	—	24
10. தனிநாயக அடிகளின் மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு ஒரு பேரிழப்பு	—	25
11. தனிநாயக அடிகளார்	—	31
12. தமிழன்னையின் தவப்புதல்வர் தவத்திரு தனிநாயகம் அடிகளார் வாழ்க்கைக் குறிப்பு	—	35
13. தமிழனின் மொழிப்பற்று	—	39
14. எங்கும் தங்கும் உன் புகழ்!	—	40

அழகரசனின் அருளோவியம்

என் நெஞ்சுக்கு இனியவனே !

இத்திங்கள் தங்கத் தமிழின் தூதுவன், தமிழ்த் தேனீ தனிநாயகம்பற்றி உன்னோடு உரையாட விழைகின்றேன். “என்னை இறைவன் நன்றாகப் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற சீரிய சிந்தனையுடன் பாரெங்கும் தமிழ்த்தேனீயாகப் புறந்துசென்று தமிழ்த்தொண்டு செய்த பேரறிஞர், தனிநாயக அடிகளாவார். ‘‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’’ என்ற கணியன் பூங்குன்றனாரின் கொள்கையைத் தரணியெங்கும் மணக்கச் செய்த தமிழ்த் தென்றல் தனிநாயகமாகும். தனிநாயகமே, உன் பிரிவால் நாகமணி இழந்த நாகம் போன்றும், உயிரைப் பிரிந்த உடல்போன்றும் இராமனைப் பிரிந்த அயோத்திமாநகர் போன்றும் ஆனதே தமிழ் கூறும் நல்லுலகம். உன் பிரிவு தமிழுக்கு, தமிழ் இனத்துக்கு, தமிழ் உலகுக்கு ஈடுசெய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும்.

‘‘ஆங்கிலத்தை வாணிபத்தின் மொழி என்பர்; பிரெஞ்சைத் தூதின் மொழி என்பர்; இலத்தீனைச் சட்டத்தின் மொழி என்பர்; செர்மனைத் தத்துவத்தின் மொழி என்பர்; இத்தாலியனைக் காதலின் மொழி என்பர். ஆனால் தமிழையோ பத்தியின் மொழி என்பர். தமிழில் இரங்குவதுபோல் வேறெந்த மொழியிலும் இரங்கமுடியாது’’ எனச் சிங்கநாதம் புரிந்த தனிநாயகமே நீர் எம்மை விட்டுப் பிரிந்தீரோ?

இந்தியாவின் வரலாறு கங்கையில் இருந்து எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் அது காவேரியில் இருந்து எழுதப்படவேண்டும் என அவனியெங்கும் அறைகூவல் விடுத்த அடிகளே நீர் எங்கு சென்றீர்?

- உலகத் தமிழ் மகாநாட்டுக்கு வித்திட்ட கருப் பொருள் நீ!
- தூத்துக்குடியில் தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தைத் தொடங்கிவைத்த தலைவன் நீ!
- ஆங்கிலத்தில் “தமிழ்ப்பண்பாடு” பற்றிய முத் திங்கள் இதழை முகிழவைத்த முதல்வன் நீ!
- தமிழ்த்துறையில் பலருக்கும் இலக்கிய ஒப்பியல்க் கண்ணைத் திறந்தவன் நீ!

தமிழ்த்தூதே! தனிநாயகமே! “தமிழ்த் தூது”, “ஒன்றே உலகம்”, “சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை”, “கிரேக்க சிந்தனையும் – திருவள்ளுவரும்” போன்ற உன் படைப்புக்கள் இருக்கும்வரையும், தமிழ் உள்ளவரையும் உன் புகழும் நலைத்திருக்கும்.

தனிநாயகமே, இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிவதற்கு இரண்டு நாளுக்குமுன் என் ஆயர் எல். ஆர். அன்ரணி யுடன் நீர் உரையாடிக்கொண்டிருக்கும்போது நீர் என் னைப்பற்றி விசாரித்ததாகவும், என் எழுத்துச் சிறப்பைப் பாராட்டியதாகவும் அறிந்துமகிழ்ந்தேன். “அழகரசன் மிகச் சிறந்த எழுத்தாளர். அவருக்குரிய இடத்தை உலகம் கொடுக்கும் என நினைக்கின்றேன்” என்று நீ என்னைப் புகழ்ந்தாய். என் மகிழ்ச்சி நீடிக்கவில்லை—இரண்டு நாளில் நீர் எங்களைவிட்டுப் பிரிவாய் என்று நான் நினைக்கவில்லை; உலகமும் எண்ணவில்லை.

நீர் வித்திட்ட அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டின் ஐந்தாவது மாநாட்டிற்கு நான் ஒரு கட்டுரை வாசிக்கச் செல்கின்றேன். அங்கு உன்னைப்பற்றி சிறப்பு மலராக வெளிவர இருக்கும் ‘தொண்டன் இதழை’ அறிஞர்கள் கரங்களில் தவழவிடுவேன். உன் புகழ் அங்கு மணக்கச்செய்வேன்.

இளவேனில் காலத்தில் உன்னை மறந்தவர்களைக் கூட இலையுதிர் காலத்தில் நீ மறந்ததில்லை.

உனக்குப் பாலைவனமாக இருந்தவர்களுக்கும் பசஞ்சோலையாகி நிழல் தந்தவன் நீ!

வசந்தம் முடிந்தாலும் பூவோர்கள் மறைவதில்லை.

தனிநாயகமே! தியாக சூபமே!!

நீர் இறந்தாலும், உன் புகழ் தரணியில் மணந்து கொண்டே இருக்கும்.

உன் நெஞ்சார்ந்த அன்பன்

அமகரசன்.

தமிழறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார் அரும்பெரும் பணிகள்

‘‘அருள்மொழிச் செல்வர்’’

பேராசிரியர் பா. வளன் அரசு, M. A. B. Ed.

மதுரை காமராசர் பல்கலைக் கழகம், மதுரை-21.

தமிழுக்குத் தொண்டாற்றிய சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார் தம் அறுபத்தேழாம் அகவையில் காலமாகிய செய்தியறிந்து ஞாலம் முழுவதும் பெரிதும் வருந்துகிறது. உலகின் தமிழ்த்தூதராக ஓயாது உரிய பணியாற்றிய அறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார் எண்ணத்தாலும், எழுத்தாலும், பேச்சாலும் வாழ்வாலும் தமிழ் தழைக்க விழைந்து உழைத்தார்.

முயற்சியும், பயிற்சியும்:-

யாழ்ப்பாணத்தில் பிறந்து உயர் பள்ளிவரை பயின்ற சேவியர் உரோமைப் பல்கலைக் கழகத்தில் இறையியல் அறிஞரானார். இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் ஒப்பியற் கல்வி கற்று முனைவரானார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்க் கலை முதுவராகவும், தமிழ் இலக்கிய முதுவராகவும் பட்டம் பெற்றார். இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கல்வித்துறையிலும், மலாயாப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த்துறையிலும் பேராசிரியராகப் பொறுப்பேற்றுச் சிறப்பாகச் செயலாற்றினார். உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் தூதுவராகப் பறந்துசென்று, தமிழ்மொழியின் மாண்பையும் தமிழிலக்கியத்தின் இனிமையினையும் எடுத்தியம்பி வந்தார்.

விழுமிய எழுத்தாளர் :-

அடிகளாரின் விழுமிய எழுத்தோவியங்களுக்குச் சான்று கூறும் வகையில் அமைந்துள்ள நூற்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவை ஐந்து. (1) தமிழ்த்தூது (2) Nature in Ancient Tamil Poetry (3) The Carthacian Clergy (4) ஒன்றே உலகம் (5) திருவள்ளுவர். வேற்று மொழிகளுடனும் நாடுகளுடனும் மக்களுடனும் தொடர்புடைய அடிகளார் தமிழ்மொழி, நாடு, இனம் ஆகிய மூன்றின் மாண்பை ஒப்புநோக்கி அறிந்து பிறர்க்குக் கூறிய பெரியார் ஆவார். பன்னிரண்டு மொழி கற்ற பன்மொழிப் புலவராய் தனிநாயகம் அடிகளார், தமிழ்மொழி உலகின் உயர்தனிச் செம்மொழியாகப் பீடுநடை போடத் திட்ட

மிட்டுச் செயலாற்றிய செய்தியை மேற்கண்ட நூல்கள் எடுத்தேர்து கின்றன. பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை பெற்ற இடம் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத ஏற்றம்மிக்கது என்பார். “செந்தமிழ் இயற்கை சிவணிய நிலம்” தமிழகம் என்பதை நானிலப் பாகுபாட்டாலும், ஐந்திணை அமைப்பாலும் நிறுவியுள்ளார். உலகளாவிய தமிழ் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்னும் கணியன் பூங்குன்றன் மொழிவழியே புகழ்மிக்கதாகத் திகழ்ந்திட வழிமுறைகள் மொழிந்துள்ளார். தமிழ்மொழிக்கு ஒரு பொதுநிலை ஒலிப்புமுறை வேண்டும் எனவும், திரைப்பட நடிகரும் வானொலி உரையாளரும் ஆவன செய்யவேண்டும் எனவும் தூண்டியுள்ளார். ஆங்கிலம் வாணிகத்தின் மொழி, இலத்தீன் சட்டத்தின் மொழி, கிரேக்கம் இசையின் மொழி, செருமன் தத்துவத்தின் மொழி, பிரெஞ்சு தூதின் மொழி, இத்தாலியம் காதலின் மொழி என எடுத்துக்கூறி, தமிழ் இரக்கத்தின் மொழி - பத்தியின் மொழி என விளம்பியுள்ளார். திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள் உலக ஒழுக்க நூல்களுக்கு எல்லாம் மேம்பட்டது எனச் சான்றுகள் தந்து நிறுவியுள்ளார்.

இதழும் இயக்கமும்:-

1952ஆம் ஆண்டு “தமிழ்ப்பண்பாடு” (Tamil Culture) என்னும் ஆங்கில முத்திங்கள் ஏட்டை உருவாக்கி, நிறுவண ஆசிரியராகப் பணியாற்றியதோடு, உலகெங்கும் உள்ள தமிழறிஞர் அனைவரையும் ஒன்றுதிரட்டி ஓர் இயக்கமாக்கிய பெருமை அடிகளாரையே சாரும். தமிழில் அச்சேறிய ஏடுகளுள் கொல்லத்தில் 1578 அக்டோபர் 20ஆம் நாள் அச்சான ‘தம்பிரான் வணக்கம்’ அமரிக்க நாட்டு ஆர்வர்து பல்கலைக் கழகத்திலும், 1579 நவம்பர் 14ஆம் நாள் கொச்சி அம்பலக் காட்டில் அச்சிடப்பட்ட ‘கிரிசித்தியானி வணக்கம்’ பாரிசு நூலகத்திலும், 1586ஆம் ஆண்டு புன்னைக்காயலில் பதிப்பிக்கப்பட்ட ‘அடியார் வரலாறு’ (Flos Sanctorum) வத்திக்கான் நூலகத்திலும் இடம்பெற்றிருப்பதை எடுத்துக்கூறி எழுச்சியூட்டினார். தாய்லாந்து நாட்டு அரசச் சடங்குகளில் திருவெம்பாவையின் முதலிரு பாடல்கள் பாடப்படுவதைக் கேட்டுப் பறைசாற்றினார். இந்தோனேசியத் தீவுகளுள் ஒன்றான சுமத்திராவில் காரோபட்டக்கு என்னும் இனத்தார் மூவேந்தர் பெயர்களுடன் அழைக்கப்படுவதாகவும், தமிழ்ச் சொற்கள் பலவற்றைப் புழங்கிவருவதாகவும் எடுத்துரைத்தார். கிழக்குச் செருமனியைச் சார்ந்த லேமான் (Lehman) போன்ற சான்றோருடன் இணைந்து தமிழ்நலங் கருதி அரும்பணியாற்றத் திட்டமிட்டார்.

கழகமும் முழக்கமும்:-

1934 - '39ஆம் ஆண்டுகளில் உரோமையில் திருமறைக்கல்வி பயிலுங் காலத்தில் நண்பராக எண்மர் இணைந்து வீரமாமுனிவர்

கழகம் நிறுவியதோடு, வத்திக்கான் வானொலி வாயிலாகத் தமிழ் மோசை பரவிட வாய்ப்பும் வழிமுறையும் வகுத்தார். தூத்துக்குடியில் தமிழ் இலக்கியக் கழகம் மேதகு ஆயர் பிரான்சிசு திபூர்தியசு ரோச்சு ஆண்டகையின் அருளரசீருடன் பெரும்பணி புரியத் துணையும் தூண்டுதலும் தந்தார். திருமறையும் தீந்தமிழும் தழைத்தோங்க அணைவரும் விழைந்து உழைத்திடவிரும்பி வேண்டிவந்தார்.

உலகத் தமிழும் புகழும்:—

1965ஆம் ஆண்டு புதுதில்லியில் கூடிய கீழ்த்திசைக் கலைகளின் இருபத்தாறாம் மாநாட்டில் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் உருவாக அறிஞர் பலரை ஒருங்கே கூட்டி ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்தினார். ஈராண்டுகளுக்கு ஒருமுறை நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழும் தமிழறிஞர் ஒன்றுகூடி உலகத் தமிழ் மாநாட்டை நடத்திட அனைத்து முன்னேற்பாடுகளும் செய்தார். முதல் மாநாட்டை மலர்யாவில் மாண்புமிகு அமைச்சர் துங்கு அப்துல் றகுமான் பேருதவியுடன் நடத்தித்தந்தார். தொடர்ந்து சென்னை, பாரீசு, இலங்கை ஆகிய இடங்களிலும் உலகத்தமிழ் மாநாடுகள் நடந்தன. அடுத்து மதுரையில் 1981 சனவரியில் ஐந்தாம் உலகத் தமிழ் மாநாடு நடைபெறவிருக்கிறது.

எல்லாரும் போற்றும் நல்லறிஞர்:—

“திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் அதை வணக்கம் செய்திட”ச் செயலாற்றிய செம்மல் சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார் உலக நாடுகளின் தமிழ்த் தூதுவராகவே புகழுடன் திகழ்ந்தார். “தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவும்வகை செய்த” அறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார். ஈழநாட்டுத் தமிழ்ச் சான்றோர் ஆறுமுக நாவலர், விபுலானந்தர், நல்லூர் ஞானப்பிரகாசர் நிரலில் சிலப்பிடம் பெறுகிறார். பாவேந்தர் பாரதிதாசன் கூறுவதுபோன்று, இறந்தொழிந்த பண்டைநலம், புதுப்புலமை அனைத்தும் படைத்துத் தமிழுக்குத் துறைதோறும் தொண்டு செய்த தனிநாயகம் அடிகளார் அறிவியல் தமிழ் ஆராய்ச்சிக்குரியதாக வளரும் தமிழ் - நாளும் நிவந்தோங்க உளமுவந்து உழைத்துவந்தார்.

தனிநாயகம் அடிகளார் தமிழ்த் தொண்டர் திலகமாகவும், இலகுபுகழ்த் தூதருள் உலகின் மணியாகவும் மிளர்கிறார். சேவியர் தனிநாயகம் அடிகளார்போன்று செழுந்தமிழும் செம்மாந்த திருமறையும் தழைத்தோங்கிட விழைந்து உழைத்திடுவோம். ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் மாநாட்டு வேளையில் அடிகளாரின் திருவுருவச் சிலை நிறுவவும், அஞ்சல் தலை வெளியிடவும் அரசினரை வேண்டுவோம்.

Father Xavier Thani Nayagam

Priest, Scholar and Patriot.

A. JEYARATNAM WILSON,
Department of Political Science
University of New Brunswick, Canada.

Few people know about the dedicated patriotism of Father Thani Nayagam other than those who were quite intimate with him. I was one of those few, having come to know him first when my wife and I met him in Morton Hotel around Russell Square in London. From then on I became his friend from 1955 to the time of his death. In 1955 and early 1956, Father (as we affectionately used to call him) was busy examining the parallels in regard to bilingualism in Belgium. He wanted me to look at examples in Canada, as between French and English, when I was working in the library of the Commonwealth Relations Office in London. In the meanwhile, with his wealth of foreign languages, he was examining situations elsewhere. On the basis of these researches was published his classic for all time, **Language and Liberty in Ceylon**.

Before he left London in early 1955, he told me that he was more than ever convinced that there was a case for bilingualism in Sri Lanka. But he was caught in the aftermath of the 1955 general election right at the peak of the Sinhala Only Movement. He sought and obtained an interview with the newly elected Prime Minister, S.W.R.D. Bandaranaike. He tried to persuade the prime minister that two official languages, Sinhala and Tamil, were a viable proposition, only to receive the stunning reply from Bandaranaike: "Father, I would rather have this decided by the sword." Father realised more than ever the forces of Sinhala nationalism he had to contend with.

His life now in the university at Peradeniya was quite inconsequential. Despite friends, a nice house in Mahakande, an arrangement with the dons living in Mahakande to have "salon discussions" at regular intervals and a certain amount of nationalist activity both in Sri Lanka and Tamil Nadu, I think that within him there was growing the conviction that something more tangible had to be done for the Tamil cause. He tried to impress on Professor Chatterjee who was heading a Universities' Commission around this time about the need for a university for the Tamils. He lobbied prominent persons in the Tamil community in Colombo but that was not where the roots of Tamil nationalism were to be found. He made frequent visits to Tamil Nadu where he had a good friend and contact in a minister in the government of Tamil Nadu. But he was looked on with suspicion by the security

agents in Tamil Nadu and was being watched by the Inspector - General of Police in Madras, in the same way, as he once was being followed by a detective of the Sri Lanka government in London. His work in Tamil Nadu bore fruit, the details of which need not be gone into here.

The twin career of teacher and patriot went hand in hand. In Tamil Nadu, he had established a tremendous reputation. His *Journal of Tamil Studies* was being widely acclaimed. He was offered a prestigious chair in one of the major universities there but he declined it because he loved Sri Lanka and his friends and relatives.

Then he decided, rather reluctantly to take the plunge and accept the Chair of Indian Studies in the then University of Malaya in Kuala Lumpur. He built a good department and became sufficiently popular to be elected Dean of the Faculty of Arts. But he was also anxiously working on the promotion of the Tamil cause. He raised funds and I know for a fact that he financed a trip to the International Commission of Jurists in 1961 the result of which was an article in their bulletin exposing the hopelessness of the Tamil problem in Sri Lanka. Soon after, he came to Sri Lanka on a brief sojourn, at the height of the satyagraha campaigns launched by the Tamil Federal Party against Mrs. Bandaranaike's 1960 - 1965 government. He visited the grounds of the Jaffna Kachcheri where hundreds of satyagrahis were messed and gave them much moral support. He then along with me visited the satyagrahis in Batticaloa and Kalmunai, again trying to minister to them and to indicate to them that they must stand firm behind their leadership.

In his retirement, Father kept up his interests in the Tamil cause and in his reading of Tamil literature. He was a visiting lecturer at Jaffna College for some time. He was appointed to the Council of the University of Jaffna where he contributed the wisdom of his experience.

When the Presidential Commission on Development Councils was appointed (the title is a misnomer, invented by a group of people in it - - it should have read "the Presidential Commission for the Decentralisation of the Administration and the Devolution of Subordinate Law-making Powers" - - I protested against the "deceptive" first title but found myself in a minority), Father wrote to me that he was so glad that Neelan Tiruchelvam and I were serving on it. When I gave my prize day speech at Jaffna Central College in October last year, at the height of the State of Emergency, Father said, in a card to me, that the Tamil People "were greatly comforted" by what I had to say. I mention all this because Father was from first to last the single minded Tamil patriot. He was priest, teacher, research scholar, the grand organiser, the loving friend. But above all he was one of the frontline leaders. Had his health not dogged him he could well have developed into the style of an Archbishop Makarios (to whom he was once likened) of the Tamil Movement in Sri Lanka. ✱

தனிநாயகக் குரவோன்

பண்டிதர் க. சந்திரசேகரனார்

நீலக கடலணங்கு நித்திலத்தைக் கொப்பளிக்கும்
ஈழமணித் திருத்தாயின் எழிலார், வடபாலில்
செல்வமொடு கல்வி சிறந்திடு வீணுகான
மாம்புரத்தி ணோர்பால் வயங்கு கரம்பன் பதியில்
சீலமொடு ஞானம் செழித்தோங்கு நற்குடும்பச்
சாலையிலே வந்த தமிழர்தவப் பேரூனோன்
முப்பகையும் வென்றிரண்டு மூழுஞ் செருக்கறுத்து
இப்புனியில் இயேசு பிரான்வழிபா டாற்றும்பொரு
ஞான குருவாகி நாற்புறமுஞ் சென்றுதமிழ்ப்
பானம் பருக்கவுள்ளிப் பன்மொழியா மாழியிடை
நீந்தித் திளைத்துநிக ரில்லான், தமிழன்னை
கட்டி யணைத்துத்தன் காதல்மக னாக்கியவன்
“யாதுமெம தூரே யாவருமெங் கேளி” ரெனும்
ஓதுந் தமிழ்ப்பண்பை யுலகறியச் செய்வதற்கு
மாது மரிமகனின் வாய்மொழியை நெஞ்சிருத்தி
திரைகடலை நீந்தியெழு தீந்தமிழின் தூதாக
வேற்றுப் புலத்தவரும் வேட்ப வுரைத்தவர்க
ளேற்றுப் படிப்பதற்கு இனியதமிழ்ப் பண்பாடு(ஆம்)
ஏற்ற பெயர்கொண்ட இதழமுத்திப் போக்கியெங்கும்
நனிநா கரிகமொடு நற்றமிழின் சீரெல்லா
மெளிதாக வெங்கு மெடுத்தியம்ப எண்ணிமுனர்
உலகத் தமிழாய்வு மாநாடொன் றுக்கியதில்
நிலவு முயிருற்றா யச்சாகி நின்றுதிற்
மான தமிழ்ப்புலமை மறுநாட்டார் வணங்கவைத்த
உலக மதிப்புடைய ஒன்பொருளா யெவ்வுலகும்
ஓர்குடும்ப மென்றாய்ந் துறுதிசெய்த நல்லாசான்
கலாநாய கச்சோதி கன்னித் தமிழ்த்தெய்வம்
நிலவுலா முலகத் தமிழரெழாம் நேர்ந்துபெற்ற
தனிநா யகக்குரவோன் தானறிமின்! வான்புகுந்தான்
நனிசிறந்து நற்றமிழ்போல் வாழ்க அவன்நாமம்.

Fr. X. S. Taninayagam

S. KULANDRAN,
Bishop.

Fr. Alakarasan has kindly asked me to write a short article for a brochure that he is bringing out on the late Fr. Taninayagam. I do so most readily, because Fr. Taninayagam was a close friend of mine (and somewhat related to me by a common uncle) and also because he was a person of whom every Tamil could be proud. In his death the Tamil world has lost one who has done it great service and, in the sphere in which he worked, a person hard to replace.

I used to see him when he was teaching in Ceylon and also when he was teaching in Malaya, and of course after his retirement quite often. Many times have I told him that for the last 1,000 years no one has done more for the Tamil language than he. In doing so I was not uttering words of flattery but words of sober truth.

The essence of Fr. Taninayagam's scholarship lay in the fact that he was a philologist and not a mere Tamil scholar. There are thousands of people who know more Tamil than he did. The reason that enabled him to make such signal contribution to Tamil was that he brought his vast philological scholarship to the cause of promoting Tamil.

Fr. Taninayagam knew 15 languages well and worked with 30 languages. So, when he spoke about Tamil language and literature, people knew that here was a man who knew many of the world's languages but who still was passionately devoted to Tamil. If a man knew only one language and pleaded its cause, people would have put it down to mere fanaticism or said, "Sour grapes; he doesn't know anything else so pleads for the only language he knows".

Here, on the other hand, was a man who could speak with authority to international gatherings and impress people with his points of view, because they would know that he was a highly cultured man with a wide background, not indulging in wild exaggerations (like saying certain Tamil books were written ten thousand years ago) but one knew the histories of other languages and their linguistic rules, putting forward the case for a particular language. The word of such a man carried authority with world scholars.

Looking back on Fr. Taninayagam's life and work, what may be considered his special contributions?

- (1) He discovered and published some rare Tamil books, unknown before, or known only by name, like the two versions of "Thampiran Vanakkam", "Flos Sanctorum" and the Portuguese - Tamil Dictionary.
- (2) He discovered the remains of Tamil culture in the archaeological remains and cultures of various countries of South East Asia.
- (3) He funded and, for many years, carried on a Magazine of high standard, called "Tamil Culture" to which many scholars from many parts of the world contributed and which dealt with many questions of the relationship of Tamil to the rest of the linguistic world.
- (4) He also edited a book, called "Tamil Culture & Civilisation", which brought together in classic form the ideas of many international scholars on the place of Tamil in world culture.
- (5) By his travels and contacts with Tamil scholars in many parts of the world and of various nationalities, he deepened interest in Tamil.
- (6) He was also responsible for interesting many great Universities whose concern with Indology had been confined to Sanskrit studies, by making them include study of Dravidology also in their curriculum.
- (7) He founded the International Tamil Conference, the first meeting of which was held, oddly enough, in Kuala Lumpur, simply because he happened to be Professor there. This Conference meets, I think, once in two years in various parts of the world and bring together Tamil scholars from many parts of the world and makes them search for answers to various recondite questions which only philologists can raise.

Altogether, Fr. Taninayagam's chief contribution to Tamil lies in the fact that he has put Tamil on the world map; otherwise it might have remained a language known as spoken in the extreme South of India and certain areas in the small Island of Ceylon. It is to Fr. Taninayagam's credit that he has made known to the world, the antiquity, beauty and copiousness of the Tamil. For this every Tamil should be proud of him and remain grateful to him.

தனிநாயக அடிகளின் “ஒன்றே உலகம்”

புலவர் A. W. அரியநாயகம்.

“தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர் சாவதில்லை” எனப் பாடினார் புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன். இப்புகழ்மொழிக்குப் பொருத்தமாக விளங்கியவர் அண்மையில் நமை விட்டு மறைந்த கலர்நிதி. தவத்திரு. தனிநாயக அடிகள் என்றால் உண்மை; வெறும் புகழ்ச்சியில்லை.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வதை செய்தல் வேண்டும்”

எனப் பாரதி கண்ட கனவை நனவாக்கித் தரணியெல்லாம் தமிழோசை முழங்கத் “தமிழ்த்தூது” சென்ற தலைமகன். தமிழ்த்தூதின் அவசியத்தை அடிகளாரே தாம் எழுதியுள்ள ‘தமிழ்த்தூது’ எனும் நூலில்,

“இத்தொண்டு இக்காலத்து இன்றியமையாது வேண்டுமோவெனின், இன்றியமையாது வேண்டும். உலக மொழிகளின் பிறப்பைக்கண்டும், அவை சிதையவும், மாறவும், வழக்கொழியவும், தான் என்றும் தன் கன்னித்தன்மையைக் காத்துவருகின்ற தமிழன்னைக்கு, இன்று இடுக்கனும் இடும்பையும் நேர்ந்துள்ளன. தமிழன்னைமீது பல்வேறு பகைவர் அறிந்தும், அறியாதும் படையெடுத்துள்ளனர். இப்பகை எல்லாவற்றையும் புறங்காணும் கருவி தமிழ்த்தூது முரசின் ஒலி ஒன்றே என நம்புகின்றேன்”

எனக் கூறியுள்ளார்.

1964ம் ஆண்டு சனவரி 7ம் நாள் புதுடில்லியில் நடந்த அனைத்துலகக் கீழைத்தேய அறிஞர் மகாநாட்டின்போது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தை அடிகளார் முன்னின்று உருவாக்கினார். இத் தகைய ஒரு அமைப்பு அவசியம்-அவசரம் என்பதை 1951ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்ந்த நான்காம் தமிழ் விழாவில் நிகழ்த்திய “சங்க இலக்கியத்தின் சிறப்பியல்பு” எனும் உரையின்போதே குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்.

“இந்திய வரலாற்று நூல்களை எடுத்து நோக்குமின். *Discovery of India* என்றும் *History of Indian Literature* என்றும் பலப்படப் புனைந்து வெளிவரும் ஏடுகளை விரித்துப் பார்மின். மாக்ஸ் முல்லர், லின்னர்னிட்ஸ் போன்றவர் முதலாகப் பலரும், வடமொழி இலக்கியத்தின் பெருமையையே விரித்துக் கூறுவர். அவ்விந்திய இலக்கியங்களின் வரலாற்றிலே, தமிழ் இலக்கியத்தைப் பற்றியோ, திராவிட நாகரிகத்தைப் பற்றியோ, ஒரு சொல்லேனும், ஒரு குறிப்பேனும், ஒரு கருத்தேனும், காணக் கிடையா. இந்தியப்பண்பு, இந்திய நாகரிகம், இந்தியக் கலைகள், இந்திய மொழிகள் என அவர் மொழிவனவெல்லாம், திராவிடப் பண்பு, திராவிட நாகரிகம், திராவிடக் கலைகள், திராவிட மொழிகள், இவற்றையே அடிப்படையாகக் கொண்டவை. ஆயினும் பல்லாண்டுகளாக, நடுவுநிலை கடந்தோர் பலர், இவ்வுண்மையை மறைத்தும், திரித்தும், ஒழித்தும் நூல்கள் யாத்தமையின் இன்று இவ்வுண்மையை எடுத்துக் கூறுவதும், மக்கள் மனத்தில் ஐயம் விளைப்பதாக இருக்கின்றது. அங்ஙனம் எடுத்துக் கூறுவதற்கும், பெரிதும் மனத்துணிவு வேண்டற்பாலதாயிற்று. தமிழ் ராகிய நாமும், நமது இந்திய மொழிகளிலேனும், நம் தமிழைப் பற்றிய உண்மைகளை இதுகாறும் கூறினேம் அல்லேம்.

“மெய்யுடை யொருவன் சொல மாட்டாமையால்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே—”

“பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே”

ஆதலின் உலகம் நம்மை உணராமலும், நாமே நம்மை யுணராமலும் பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும் இகழ்ச்சி சொலப் பான்மை கெட்டு, நாமமது தமிழர் எனக் கொண்டு, இங்கு உயிர் வாழ்ந்து வந்துள்ளோம். இன்று இத்தமிழ்க் கோயிலில் நிகழும் தமிழ் விழா, உலகில் தமிழ் நாட்டின் பெருமையையும், தமிழ்மொழியின் பெருமையையும் நிலைநாட்டும் புதியதோர் இயக்கத்தை உண்டாக்க வல்லதாயின், அது தமிழ் மக்களுக்கே பெருமை தருதலால், நாம் அனைவரும் நமக்கே நன்மை பல பயக்கும் நற்றொண்டைச் செய்தோமாவோம்.”

அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தின் முதலாவது மகாநாடு 1966ம் ஆண்டு மலேசியாவிலும்; இரண்டாவது மகாநாடு 1968ம் ஆண்டு சென்னையிலும்; மூன்றாவது மகாநாடு 1970ம் ஆண்டு பாரிஸ் மாநகரிலும்; நான்காவது மகாநாடு 1974ம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்திலும் நடைபெற்றன.

ஐந்தாவது மகாநாடு 1981ம் ஆண்டு தைத்திங்கள் மதுரையில் சிறப்பாக நடைபெறவுள்ள இவ்வேளையில் அடிகளாரின் இழப்பு ஈடுசெய்ய முடியாததொன்றாகும் என்பது வெள்ளிடைமலை.

“வடவேங்கடம் தென்குமரி ஆயிடைத்
தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்”

எனத் தமிழக எல்லையை வகுத்தார் பனம்பாரனார். ஆயின் அடிகளார் அவர்களோ அனைத்துலகின் பல்வேறு நாடுகளிலும் தமிழறிஞர்களை உருவாக்கி, உலகெங்கும் தமிழின் பெருமையினைப் பறைசாற்றித் தமிழோசை பரவும்படி செய்தார்.

தான் சென்ற நாடுகளில் தமிழ்ப் பண்பாட்டினுடைய தொடர்புகளை ஆராய்ந்து பேர்மகிழ்வும் பேருவகையும் கொண்டார். “நான் பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ் வையகம்” என்பதற்கேற்ப தான் பெற்ற அநுபவங்களையெல்லாம்; தமிழ்த்தூது, ஒன்றே உலகம் ஆகிய நூல்களில் அழகுற விளக்கியுள்ளார். “ஒன்றே உலகம்” நூலில் இருந்து ஒருசில :-

தாய்லாந்து:-

“.....கோயிலொன்றில் அவர்களுடைய அரச குருவைக் கண்டு தாய் மன்னரின் முடிசூட்டுவிழாவில் பாடும் தமிழ்ப் பாக்கள் யாவை என்று வினவியபொழுது, அரசகுரு அவர்கள், “தாய் (Thai) மொழியிலும் கிரந்தத்திலும் எழுதிய சில ஏடுகளை எடுத்துப் படித்தார். அவர்களுடைய ஒலித்தல்முறை மிகவும் வேறுபட்டிருந்தாலும் பண்டுதொட்டு வாழையடி வாழையாகப் பாடிவரும் பாணியில் அவர் அப்பாடல்களை இசைத்தனர். அவை மணிவாசகப் பெருமானின்,

“ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ்
சோதியை யாம் பாடக் கேட்டேயும்”

எனத் தொடங்கும் திருவெம்பாவையின் முதல் இரு பாக்கள் என்று உணர்ந்தேன். அவர் பாடிய மற்றொரு செய்யுளும் திருப்பாவைச் செய்யுள் என்று உணர்ந்தேன்.

தமிழ்ப் பண்பாடும் செல்வாக்கும் தாய்லாந்தில் சிறப்பாக விளங்கிய சோழ மன்னர் காலந் தொடங்கி இப்பாக்களை அந்நகரில் பாடி வருகின்றனர் போலும்.....”

வியட்நாம்:-

ஏனைய கீழ்த்திசை நாடுகளைவிட, இன்று வியட்நாம் என்று அழைக்கப்படும் நாடு தமிழ்ப் பண்பாட்டையும் தமிழ்க் கலைகளையும் பண்டு மிகுதியாக வரவேற்றது. தாக்கூவப்பா என்னும் இடைநீர் நிலைப்பரப்பின் வழியாகத்தான் தென்னிந்திய மாலுமிகள் இந்தோ

சீனக் கடலைக் கடந்து, சம்பா என்று அழைக்கப்பெறும் வியட்நாமின் பகுதிக்குச் சென்றனர். அங்கு ஒன்பது, பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் வாழ்ந்த மக்கள் தமிழ் மக்கள் வருகையால் மகிழ்ந்து, தமிழ் மக்களின் கட்டடக்கலை, சிற்பக்கலைகளில் ஈடுபட்டனர். இன்று போ நகர் என்று அழைக்கப்படும் குன்றின்மேல் உள்ள கட்டடங்களைப் பார்த்தால் அவை மாமல்லபுரத்தின் சிற்பக்கலை வழியாகத் தோன்றிய கட்டடங்கள் என்பது புலனாகும்.

இந்தோனீசியா:-

கி. பி. முதல் இரண்டாம் நூற்றாண்டுகளிலே தமிழ் நாட்டில் இருந்து கப்பலோட்டிகளும் வணிகரும் அங்குச் சென்று இருக்க வேண்டுமென்பது ஆராய்ச்சியாளரின் துணிபு. இவர்கள் சிறு குடியிருப்புக்களைச் சுமத்திராவிலும், ஜாவாவிலும் களிமந்தானிலும் நிறுவி இருந்தனர். மணிமேகலைக் காப்பியத்திலிருந்தும் இந்தோனீசியாவில் காணப்பெறும் வடமொழி-தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களில் இருந்தும், இக்குடியேற்றம்பற்றி அறிகின்றோம். சுமத்திராவில் வாழும் காரோபட்டக் (Karobatak) என்னும் இனத்தவர் தம் இனத்தாரின் உட்பிரிவுகளுக்குச் சேரர், சோழர், பாண்டியர், கலிங்கர், மலையாளியர் என்ற பெயர்களை வழங்கி வருகின்றனர். இன்று பேசப்படும் இந்தோனீசிய மொழியில் தமிழ்ச் சொற்கள் சில உள. பணத்தைத் 'துணை' என்றும், காப்பாளரைக் 'காவலன்' என்றும், கவியைத் 'தோழன்' என்றும், மதிப்பை 'நிலை' என்றும், சுங்கவரியைச் 'சங்கே' என்றும், கொடியைத் 'தாலி' என்றும் கூறுகின்றனர். இடம், வட்டில், பண்டம், கலம், கடலை, கண்டு என்னும் சொற்களும் உள்ளன. இத்தமிழ்ச் சொற்கள் சில பண்டைச் சாவகக் கவிதையில் உள.

சோவியத் ஒன்றகம்:-

ரஷ்யாவில் தமிழாராய்ச்சி செய்யும் தமிழறிஞர் நால்வரை நேரில் கண்டு பெரிதும் மகிழ்ந்தேன். கண்ணன் எனத் தம்மை அழைத்துக்கொள்ளும் கிளாசோ (Classo) என்பவர் திருக்குறளையும், சிலப்பதிகாரத்தையும் ரஷ்ய மொழியில் மொழிபெயர்த்துள்ளார். அந்துரோ நோவ் என்பவர் தென்னிந்தியாவின் சென்னை மாநிலத்திலும் ஓராண்டு வாழ்ந்தவர்; தமிழிலக்கண நூலொன்றை ரஷ்ய மொழியில் எழுதி இருக்கின்றார். பியாதி கோர்ஸ்கி என்பவர் தேவாரம், திருவாய்மொழி ஆகிய இலக்கியங்களில் ஆய்வுசெய்து பக்தி, சித்தாந்தம் ஆகியவற்றைப்பற்றி எழுதிக்கொண்டு வருகின்றார். லெனின் கிரார்டு பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் சிறந்து விளங்குபவர் 'செம்பியன்' (Rudin) என்பவர். இவர் பன்மொழிப் புலவர், இவர் தமிழரைப்போல் தமிழ் பேசுவதைக் கேட்பதே தனி மகிழ்ச்சியை அளிக்கும்.

பிரான்சு:-

பிரான்சு நாட்டிற்கும், தமிழ் நாட்டிற்கும் பல நூற்றாண்டுகளாகத் தொடர்புண்டு. பிரான்சு நாட்டார் இந்தியாவிற்கு வந்திறங்கியபின், புதுவையைத் தம்முடைய தலைநகராக நிறுவினர். அந்நாள் தொடங்கி இந்தியாவுக்கு வந்த பிரான்சு நாட்டார் பலர் தமிழ் மொழியைக் கற்று வந்திருக்கின்றனர். மேலும், தமிழ்மொழியைப் பிரான்சு நாட்டில் கற்பதற்கு வழிகளும் கண்டிருக்கின்றனர். சென்ற நூற்றாண்டில் பிரான்சு அறிஞர் பலர் தமிழ் நூல்களை மொழிபெயர்த்தனர். தமிழ் நூல்களைப் பாரீஸ் நகரின் நூற்கூடங்களில் சேர்த்து வைக்கவும் முயன்றிருக்கின்றனர். பூர்னோப் (Bournoff), ஆரியேல் (Ariel), என்னும் இருவரும் சென்ற நூற்றாண்டில் தமிழுக்கு அரும் பணியாற்றிய பிரான்சு அறிஞராவர். வான்சோன், பிலாக், பீலியோசா, மெல் போன்றவர்கள் இந்த நூற்றாண்டின் தமிழறிஞர் ஆவர்.

நான் பாரீஸ் பட்டினத்தில் தங்கும்போதெல்லாம் தமிழ் நூல்களும் ஏடுகளும் உள்ள நூற்கூடங்களில் படித்துவருவேன். கீழ்த்திசை மக்களைப் பயிற்றுவிப்பதற்காகச் சிறப்பாக கல்விக் கழகம் ஒன்று அங்கு உண்டு. அக் கல்விக் கழகத்தின் நூற்கூடத்தில் பல பழைய தமிழ் நூல்களும் மொழிபெயர்ப்பு நூல்களும் இருக்கின்றன. தேசிய நூற்கூடத்தில் (Bibliothèque Nationale) ஏறக்குறைய ஆயிரம் பழைய தமிழ் ஏடுகளும் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் உள. இவற்றுள் சில இந்தியாவிலேயே கிடைக்காத படிசூல்களும் ஏடுகளுமாம். பண்டைக் காலத்தில் முதல் முதல் ஐரோப்பியர் யாத்த இலக்கணங்களும் கையெழுத்துப் பிரதிகளும் இந்நூற்கூடத்தில் இருக்கின்றன. இவற்றையெல்லாம் நன்றாக ஆராய்ந்து படித்து அச்சிடுவது அறிஞர்களுடைய பெருங் கடமையாகும். அங்கிருக்கும் தமிழ் நூல்களின் பட்டியலைப் படித்தபொழுது தற்காலம் அச்சிடப்பெறாத நூல்கள் சிலவற்றின் தலைப்பைக் கண்டேன். “மாணிக்கவாசகர் பிள்ளைத் தமிழ்” “சரளிப் புத்தகம்” “புதுசேரி அம்மன் பிள்ளைத் தமிழ்” போன்ற நூல்கள் அங்கு உள.

ஏடுகளும், கையெழுத்துப் பிரதிகளும் பரவும்வகை பெரும் வியப்பை உண்டாக்குகின்றது. எதிர்பாராத இடங்களிலும் நூற்கூடங்களிலும் தமிழ் ஏடுகளைக் கண்டுள்ளேன். சில ஆண்டுகளுக்கு முன் பாரீஸ் மாநகரில் ஒரு ஐரோப்பியப் பெண்மணி தமிழ் ஏடுகள் சிலவற்றை விலைக்கு விற்க முயன்றதாக அறிந்தேன். மேலும் நெப்போலிய மன்னர் தம்முடைய நூற்கூடத்தில் கம்பராமாயண ஏடு ஒன்றை வைத்திருந்ததாகவும் அஃது இப்பொழுது “பொன்றையின்புளோ” நூற்கூடத்தில் இருத்தல் வேண்டும், என்றும் பிரான்சு அறிஞர் ஒருவர் எனக்குக் கூறினார். நெப்போலிய மன்னர் நூற்கூடத்தில் அத்தகைய ஓர் ஏடு இருப்பின் அச்செய்தி வியப்பை உண்டாக்க

கத் தேவையில்லை. ஏனெனில் அவர் கீழ்த்திசை நாடுகளுடைய இலக்கியங்களை அறிவதற்குப் பெரிதும் முயன்றவர். அவருடைய நூற்கூட நூல்களை பொன்றையின் புளோவில் நான் பார்வையிட்டபொழுது இந்திய நாட்டின் மரங்கள், பறவைகள் பற்றிய நூல்களையும் அங்குக் கண்டேன்.

இத்தாலி:-

சில ஆண்டுகட்கு முன் தென்னிந்தியாவில் புதுச்சேரியின் அருகில் இருக்கும் அரிக்கமேடு எனுமிடத்தில் பழம்பொருள் ஆராய்ச்சியாளர் பழைய உரோம கட்டடங்களைக் கண்டுபிடித்தனர். அங்கு அவர்கள் ஆராய்ந்தபொழுது உரோமருடைய நாணயங்களும், இன்னும் பல பொருள்களும் அகப்பட்டன. அங்குள்ள பெருந் தாழிகளின் உடைந்த ஓடுகளை ஆராய்ந்தபொழுது அவ்வோடுகளில் முந்திரிகைச் சாற்றின் வண்டல் காய்ந்து படிந்திருந்தது. அவ்வண்டலால் அச்சாறு இத்தாலிய நாட்டின் தென்பாகத்திலிருந்து கி. பி. 1ம், 2ம் நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் நாட்டிற்கு வந்திருக்கவேண்டுமென முடிவு கொண்டனர். இவ்வாறு உரோமருடைய பழம் பொருட்கள், சிறப்பாக அவர்களுடைய நாணயங்கள் தமிழ் நாட்டின் பல பாகங்களிற்கு காணப்படுகின்றன. யவனர் பலர் சங்க காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் குடியேறியிருந்ததற்குச் சிலப்பதிகாரமும், பத்துப் பாட்டும், பதிற்றுப் பத்தும் சான்றாகின்றன. முற்காலத்தில் யவனப் போர்வீரர் பலர் தமிழ் வேந்தரின் மெய்காப்பாளராகவும், ஊர்காப்பாளராகவும் பணியாற்றி வந்தனர்.

தென் இந்தியாவைப்பற்றி முதன்முதல் எழுதியுள்ள மேல் நாட்டாருள், இத்தாலிய நாட்டாராகிய பிளினியும் (Pliny) ஒருவர். இடைக்காலத்தில் தமிழ் நாட்டைப்பற்றி எழுதியுள்ள மார்க்கோ போலோவும் (Marco Polo) இத்தாலியரே. பிற்காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய, இலக்கணத்துறைகளில் தலைசிறந்த வீரமாமுனிவரும் இத்தாலியரேயாவார்.

வத்திக்கான் நகர்:-

இந்திய மொழிகளில் அச்சுக் கண்ட முதல் மொழி தமிழ் மொழி. 16ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் கத்தோலிக்கக் குருக்கள், தமிழ் அச்சகங்களை தென்னிந்தியாவில் கொச்சிக்கு அண்மையிலுள்ள அம்பலக் காட்டிலும், கொல்லத்திலும், புன்னைக்காயலிலும் நிறுவினர். பல அச்சகங்களை நிறுவினரோ ஒரே அச்சகத்தின் இடத்தை மாற்றினரோ அறியோம். 16ம் நூற்றாண்டில் மூன்று நூல்களாயினும் அச்சிடப்பட்டதாக அறிந்தேன். அவற்றுள் இரு நூல்களைப்பற்றியே தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர் சிலர் அறிந்திருந்தனர். “திருத்தொண்டர்

திருமலர்'' (Flos Sanctorum) எனும் மூன்றாவது நூலைப்பற்றிச் செய்திகள் அறிந்திருந்தும், அதனை எவரும் கண்டிலர். வத்திக்கான் நூற்கூடத்திலுள்ள பண்டை இந்திய நூல்கள் யாவற்றையும் ஆராய்ந்து செல்லும்பொழுது, இஸ்பானிய முகவுரையுள்ளதும், 660 பக்கங்கள் கொண்டதுமாகிய பெரிய நூல் ஒன்றையும் ஆராய்ந்தேன். இதுவே, அறிஞர் பல ஆண்டுகளாகத் தேடிய Flos Sanctorum எனப்படும் திருத்தொண்டர் திருமலர் எனும் நூலென்று அகச் சான்றுகள் பல வற்றிலிருந்து துணிந்தேன். நான் ஐரோப்பாவுக்குப் பன்முறை சென்றதால் ஏற்பட்ட பொருட் செலவிற்கும், எடுத்த முயற்சிக்கும் இந்நூலொன்றைக் கண்டுகொண்டதே போதிய கைம்மாறாகும் என்று கருதுகின்றேன். அப்பொழுது நான் அடைந்த மகிழ்ச்சியை ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுவோரே அறிவர். அதேவேளையில் இன்னுமொரு அரிய நூலையும் கண்டேன். 17ம் நூற்றாண்டில் அச்சிடப்பெற்ற தமிழ்-போர்த்துக்கீசிய அகராதியொன்றை எவரும் கண்டிலர் என்று தமிழ்ச்சொல் விளக்க ''Tamil Lenicon'' ஆசிரியர் கூறியிருந்தார். அந்த அகராதியின் அச்சப் பிரதியை வத்திக்கான் நூற்கூடத்திலேயே கண்டிருக்கின்றேன். வத்திக்கான் நூற்கூடத்திலும், ஏனைய ஐரோப்பிய நூற்கூடங்களிலும் நாம் அறியாத சில அரிய நூல்கள் இருத்தல் வேண்டும். அவற்றைத் தேடிப் பதிப்பிப்பது தமிழ் அறிஞர்க்குரிய சிறந்தவொரு தொண்டாகும்.

போர்த்துக்கல்:-

போர்த்துக்கலில் தங்கியபொழுது தமிழ் நாட்டைப்பற்றிய சில பழைய அறிக்கைகளைப் படித்ததுடன் இரு பண்டைத் தமிழ் நூல்களையும் பார்வையிட்டேன். ஒரு நூல் 16ம் நூற்றாண்டில் கத்தோலிக்கக் குரு ஒருவர் இயற்றிய தமிழ் இலக்கண நூல். கையெழுத்துப் பிரதி. இதுவே, நாம் அறிய ஐரோப்பியர் ஒருவரால் யாக்கப்பெற்ற முதல் இலக்கண நூல். இந்நூலில் அடங்கிய எடுத்துக்காட்டுக்கள் சிலவற்றிலிருந்து இந்நூல் தமிழ் நாட்டில் பண்டைக் கொற்கையிருந்த இடத்திற்கு அண்மையிலுள்ள புன்னைக்காயலில் கத்தோலிக்கக் குருவால் போர்த்துக்கீசிய மொழியில் யாக்கப்பெற்ற தமிழ் இலக்கண நூல் என்று துணியக் கிடக்கின்றது. பிறிதொரு நூல் Mascu Etnologico எனும் பொருட்காட்சி நிலையத்தில் உள்ள நூல். இதுவே தமிழில் அச்சக் கண்ட முதல் நூல். இதனை லிஸ்பனில் 1554ம் ஆண்டில் அச்சிட்டனர். இந்நூலில் தமிழ் எழுத்துகள் கையாளப்படாமல் உரோமருடைய எழுத்துக்கள் தமிழ் ஒலிகளைக் குறிப்பதற்குக் கையாளப்பெற்றிருக்கின்றன. இப்பிரதியொன்றே இப்பொழுது உலகில் உள்ளதாகத் தெரிகின்றது. மிக அழகாக உயர்ந்த காகிதத்தில் அச்சிடப்பெற்ற இப்பிரதி போர்த்துக்கல் நாட்டில் அச்சிடப்பெற்ற நூல்களில் அச்சமுறையிலும் சிறந்ததொன்றாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்

நூலின் பக்கங்கள் 36. இதில் அடங்கியிருப்பன கத்தோலிக்க சமயத்தின் வழிபாட்டுமுறைகளும், செபங்களுமாகும். தமிழ் வசனங்களை உரோம எழுத்துக்களில் அச்சிட்டு அவற்றின் உச்சரிப்பையும் பொருளையும் போர்த்துக்கீசிய மொழியில் ஒவ்வொரு வரிக்கும் இடையே அச்சிட்டிருக்கின்றனர். இந்திய மொழிகளுக்குள்ளும் கிழக்கு ஆசிய மொழிகளுக்குள்ளும் அச்சக்கண்ட முதல் மொழி, தமிழ் மொழி. இந்நூலினை இயற்றுவதற்கு போர்த்துக்கலில் அக்காலத்திலிருந்த தமிழ் பேசும் இந்தியர் மூவர் துணைசெய்தனரென்றும், இந்நூலினை மேற்பார்த்துத் திருத்தியவர், இலங்கையில் கத்தோலிக்க மறையைப் போதித்த ஜோவாம் விலா கொண்டே (Joam de villa Conde) என்பவர் என்றும் நூலின் முகவுரையில் கூறப்பட்டுள்ளது.

இந்நூலைப் பார்வையிடுவதற்காகவே, நான் சில நாட்கள் லிஸ்பனில் தங்கியிருக்கவேண்டியதாயிற்று. இதனைப் பார்வையிடுவதற்காகவே, நான் ஒருமுறை போர்த்துக்கலுக்குப் போனேன் என்று கூறினும் மிகையாகாது. இந்நூல் ஏதாவதொரு காரணத்தால் பாதுகாக்கப்பெற்ற நூற்கூடத்திலிருந்து தவறிப் பிறிதொரு பொருட்காட்சி நிலையத் தலைவரின் கையில் சேர்ந்தது. எனவே, இன்று பொருட்காட்சி நிலையத்தின் இரும்புப் பெட்டியில் காப்பாற்றப்பெற்று வருகின்றது. இந்நூலின் சில பக்கங்களைப் படம் பிடிப்பதற்காக ஒரு முறைதான் இதனைக் கட்டடத்தின் வெளியே எடுத்துச் சென்றனர்.

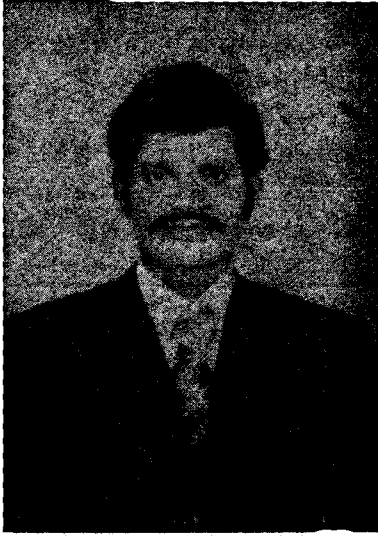
இவ்வாறு சென்ற இடமெல்லாம் தமிழனின்; தமிழ்மொழியின் சிறப்பினைப் பண்பாட்டினைப் பரப்பியவர் தவத்திரு. தனிநாயக அடிகளாவர்.

அடிகளாரின் பணி தொடரவேண்டும். இல்லாவிடில், “நாமமது தமிழரெனக் கொண்டிங்கு வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ?”

வாழ்க தமிழ்! வளர்க அடிகளார் புகழ்!!

“அறம் எனுமோர் அடிப்படை கொண்டதுதான் வீரம்;
அவ்வீரம் தமிழரிடம் அமைந்ததாகும்.
பிறவழியால் வெற்றியொன்றே கருத்தாய்க் கொண்ட
பிழைபட்ட ஒழுக்கத்தைத் தமிழர் ஒப்பார்!”

— பாரதிதாசன்.

தமிழோடு வாழும் தனிநாயகம் !

முகில்வாணன்.

ஆதியிலே பாதியாகி
அதிலொன்று சக்தியாகி
மீதியது சிவனாகி
மேதினியில் அழகனாகி
சோதி மயமாகி
சுந்தரத் தமிழாகி
நீதி மொழியாகி
நித்திய மறையாகி
பொதிகை மலைக்குள்ளே
புகுந்து விளையாடி
அதியமான் மன்னனுடன்
அவ்வைக்குக் கனியாகி
அயம்பெரும் காப்பியத்துள்
அழகுள்ள இலக்காகி
உய்ய மாந்தர்க்கு
உயர்மறைச் சொல்லாகி
தீய்மை அகற்றுதற்கு
திருமறைக்கே மொழியார்கி
ஓலைக் குடிசைக்குள்ளே
உலவிய உன்புகழை

மேலைத் தேசமெங்கும்
வீற்றிருக்கச் செய்வதற்கு
நாளைச் செலவுசெய்த
நாயகன் எங்கே என்றேன்
ஒன்றே உலகத்தை
ஒருதரம் படித்துப்பார்
நன்றே உன்னுடன்
நாயகம் பேசிடுவான்
என்றே தமிழ்த்தாய்
எனக்குப் பணித்தால்

உண்டேன் குடித்தேன்
ஒருதரம் படித்தேன்
உண்மையில் பேசுகிறான்
உணர்வினில் கலக்கின்றான்

தமிழில் தமிழால்
தனிநா யகமாய்
தமிழோடு வாழ்கின்றான் -
என்றும்
தமிழோடு வாழ்கின்றான்

தரணியில் தமிழுக்குத் தனி இடம் கொடுத்த தனிநாயகம்

டாக்டர்

வே. அந்தனினான் அழகரசன் அடிகள்.

I. தனிநாயக அடிகள் தமிழ் உலகத்துக்குள் காலடி எடுத்து வைத்தபோது தமிழ் உலகம் சிறியதாய் இருந்தது. ஒரு குறுகிய வட்டத்துக்குள் அது சுழன்றுகொண்டிருந்தது. தமிழ் அறிஞர்களும், பண்டிதர்களும், பாவலர்களும், புலவர்களும் தமிழின் சிறப்பை, தமிழ் இலக்கியத்தின் இனிமையை, தங்களுக்குள் பாடிக்கொண்டும், கட்சிகளாக போட்டிபோட்டுக்கொண்டும் இருந்தார்கள். “தேமதுரத் தமிழோசை உலகெல்லாம் பரவ யார் வருவார்?” என ஏங்கியும், தவித்தும், கனவு கண்டும், கற்பனையில் மிதந்துகொண்டிருந்தார் பாரதியார். இவ்வேளையில் துயில் கொண்டிருந்த தமிழ் மக்களை தட்டி எழுப்பினார் தனிநாயக அடிகள். நீடுதியில் நீக்கப் பாடி வந்த **நிலாவாக** அவர் வந்தார். தமிழ்மணம் உலகெங்கும் மணக்க காடு கமழும் கற்பூரச் சொற்காக அவர் வந்தார். முகிலைக் கிழித்து வரும் பகலவனைப்போன்று தமிழர்களின் துயிலைக் கலைத்துவரும் **பகலவனாக** தனிநாயகம் வந்தார். தமிழ் அன்னையே! உன் பண்பாட்டின் மேம் பாட்டின் புகழைப் பாடி வரும் **வண்டாக** நான் பறப்பேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு உலகின் பல்வேறு நாடுகளுக்கும், தமிழ்ப்பண் பாட்டின் **தூதுவராகப் பறந்து சென்று** தமிழ்மொழியின் மாண்பையும், தமிழ் இலக்கியத்தின் இனிமையையும் எடுத்து இயம்பினார். **இராசஇராசசோழன், இராஜேந்திரச்சோழன்** செல்லத் தவறிய இடங்களுக்கெல்லாம் தனிநாயக அடிகள் சென்று தமிழ்மணம் பரப்பினார். தனிநாயக அடிகள் இல்லாதிருந்தால், தமிழ்மொழி எங்கேயோ ஒரு மூலையில் தென் இந்தியாவிலும், இலங்கையிலும், இன்னும் ஒரு சில நாடுகளில் பேசப்பட்ட மொழியாக, பேசப்பட்டுவருகின்ற மொழியாக மட்டுமே இருந்திருக்கும். கடந்த இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளாக யாருமே செய்திராத தமிழ்ப்பணியைத் தனிநாயக அடிகள் செய்தார். உலக அரங்கிலே, உலகப் பூலோகத்திலே தமிழ்மொழிக்குரிய இடத்தைக் கொடுக்கப் பாடுபட்டு வெற்றியும் கண்டார். எனவே தனிநாயக அடிகள் ஒரு தனி மனிதர் அல்லர். அவர் ஒரு இயக்கம்.

II. (1) நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் சிறப்புச் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றி வந்த தனிநாயக அடிகள் இந்திய இயல் அல்லது இந்திய படிப்பினைகள் என்ற துறை பல்கலைக்கழகங்களில் இருப்பதைக் கண்டார். இந்திய இயல் என்ற போர்வையில் அங்கே சமஸ்கிருதம் மட்டுமே பயிற்றுவிக்கப்பட்டுவந்ததைக் கண்டார். தமிழ் அங்கு புறக்கணிக்கப்பட்ட அவலநிலையைக் கண்டார். இந்நிலை மாறவேண்டும். உலகப் பல்கலைக்கழகங்களில் “திராவிட இயல்” என்ற துறை இருக்கவேண்டும் என வாதாடினார். தனிநாயக அடிகளின் முயற்சியால் இன்று உலகின் பல பல்கலைக்கழகங்களில் திராவிட இயலுக்கு என்று தனித் துறைகள் இருக்கின்றன.

(2) “இந்திய வரலாற்றை” ப்பற்றி எழுதிய வரலாற்றாசிரியர்கள் — இந்தியாவை மையமாகவைத்தே இந்திய வரலாற்றை எழுதினார்கள். தென் இந்தியாவை இருட்டடிப்புச்செய்துவிட்டார்கள். எனவே இந்தியாவின் முழு வரலாற்றை எழுதவிரும்பினால் **கங்கைக் கரையோடு** நின்றுவிடுவது சரியல்ல. **காவிரிக்கரையோடும்** தொடங்க வேண்டும் என வரலாற்றாசிரியர்களுக்கு ஆலோசனை கூறிய ஆசான் தனிநாயக அடிகளாவார்.

(3) “Max Muller” போன்ற அறிஞர்கள் காளிதாசனின் “மேக தூது” போன்ற வ்ட இந்திய இலக்கியங்களைப் படித்து என்ன அருமையான இலக்கியம் என்று பாராட்டியிருக்கின்றனர். ஆனால் அவர்கள் கொஞ்சம் தென்னகத்துக்கு வந்து நக்கீரர் போன்ற தமிழ் அறிஞர்கள் எழுதிய “**நெடுநல் வாடை**” இலக்கியத்தைப் படித்துப் பார்த்திருந்தால் அப்போது திராவிடர்களின் இலக்கியக் சுரங்கத்தின் அருமை பெருமைகளை உணர்ந்திருப்பார்கள் என்று சிம்மக்குரல் கொடுத்தார் தனிநாயக அடிகள்.

III. தனிநாயக அடிகள் தனது **ஒப்பியல் அறிவுகொண்டு** தமிழின் பெருமையை, தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பை, தமிழ்ப்பண் பாட்டின் மேம்பாட்டை உலகெங்கும் பரப்பினார்.

(1) உலகின் பல ஒழுக்க நூல்களை ஆராய்ந்த அடிகள், திருவள்ளுவர் அருளிய திருக்குறள் உலக ஒழுக்க நூல்களுக்கு எல்லாம் மேம்பட்டது எனச் சான்றுகள் தந்து நிறுவியுள்ளார்.

(2) இயற்கையில் அதிகம் ஈடுபட்ட அடிகள் பழந்தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை பெற்ற இடம் வேறு எந்த மொழியிலும் இல்லாத ஏற்றம் மிக்கது என்பார்.

(3) உலக மொழிகளுள் பழைய மொழிகளான இலத்தின், கிரேக்கத்திலும் பார்க்க தமிழ் தொன்மையானது என்பார்.

(4) *Windel wilkie* (விண்டல் வில்கி) என்ற அமரிக்க அறிஞர் “ஒன்றே உலகம்” என்ற நூலில் வருங்காலத்தில் நமது சிந்தனை உலகநோக்குடையதாய் இருக்கவேண்டும் என்று இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் கூறுவார். ஆனால் தமிழர்கள் இவருக்கு முன் 2000 ஆண்டுகட்கு முன்னரே “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்று கூறியுள்ளார்கள். தமிழர்களின் இந்த உலகக்கண்ணோட்டத்தின் விளைவே தமிழ் இலக்கியமாகும். உலகெலாம் தமிழர்களின் உலகக் கண்ணோட்டத்தைப்பற்றிப் பேசித்திரிந்த அடிகள் – வாடுவெலியில் உலகச் செய்தி கேட்டு அரைமணி நேரத்துக்குப்பிறகு இறந்தது குறிப்பிடத்தக்கது.

(5) மலர்களைத் தமிழர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையால் பயன் படுத்தியதுபோல் வேறு எந்த இனமும் பயன்படுத்தியதில்லை. உலகிலே பூக்கள்கொண்டு தங்கள் ஒழுக்கத்தைக் கற்பித்த இனம் தமிழ் இனம் போல் வேறு எந்த இனமும் இல்லை என்பார் தனிநாயக அடிகள்.

IV. உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனவத்தை உருவாக்கிய பெருமை தனிநாயக அடிகளாரைச்சாரும். அரசுகள், அரசியல்வாதிகள், பல்கலைக்கழகங்கள் செய்யமுடியாததைத் தனியே, தனிநாயகமாகநின்று செயற்கரிய சேவையை, காலத்தால் அழியாத சேவையைச் செய்து சிறந்தார், உயர்ந்தார் தனிநாயக அடிகள்.

“கற்றரைக் கற்றரே காழுறுவர்” என்ற பொன்மொழிக் கேற்ப, சிந்துவெளி நாகரிகத்தில் திராவிடப்பண்பாடுபற்றிய புதை பொருள் ஆராய்ச்சி செய்த, உலகப்புகழ்பெற்ற பாதர் *Heras* தன் ஐயங்களைத் தீர்த்துக்கொள்வதற்காக நல்லூர் ஞானப்பிரகாசரைக் காண இலங்கைக்கு வந்தார் என்றால் ஞானப்பிரகாசரின் பெருமை தான் என்னே! உலகிலுள்ள பல ஆறுகள் கடலில் கலப்பதுபோன்று உலகிலுள்ள பல மொழிகள் ஞானப்பிரகாசரின் உள்ளத்தில் வந்து சங்கமிக்கின்றன என்பார் பசுமலைச் சோமசுந்தரப் பாரதியார்.

ஞானப்பிரகாசரின் தனிப்பண்பு நலம்

V. இருபதாம் நூற்றாண்டு இலங்கைத் திருச்சபை ஈன் றெடுத்த இருபெரும் நிதிகள், இருபெரும் அறிவுக் களஞ்சியங்கள் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும், தமிழ்த்தூது தனிநாயக அடிகளுமாவார். இருவரும் கிறித்தவத்தையும், தமிழையும் தங்கள் இரு கண்களெனப் போற்றிய பண்பாளர்கள். ஞானப்பிரகாசரை “மொழி ஞாயிறு” என்று அழைத்தால், தனிநாயக அடிகளைப் “பண்பாட்டும் பெட்டகம்” என அழைக்கலாம். தனி வாழ்க்கையிலும் சரி, தன்

பொதுவாழ்க்கையிலும் சரி ஒருவருடைய உள்ளத்தையும் புண்படுத்தாத பண்பாளர் தனிநாயக அடிகள். பிற சமயங்களைச் சாடினவர் ஞானப்பிரகாசர். இது அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் பின்னணியின் சாயலாகும். “மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகைக்கும் மணம் உண்டு” என்ற சீரிய உள்ளத்துடன், பிற சமயங்களை மதித்தவர் சேவியர் தனிநாயக அடிகளாவர். ஞானப்பிரகாசர் சமயப்பணிகளுக்கு இடையே தமிழ்த்தொண்டு புரிந்தார். “என்னை இறைவன் நன்றாகப் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற தன் வாழ்க்கை இலட்சியத்தின்படி – தனிநாயக அடிகள் தமிழ்த்தொண்டையே சமயப்பணியாகக் கருதினார். ஞானப்பிரகாசர் பல நாடுகளுக்கும் பயணம் செய்யாதவர். தனிநாயக அடிகள் உலகின் பல நாடுகளுக்கும் பயணம் செய்தவர். ஞானப்பிரகாசர் மாட்டுவண்டியில் ஊர் ஊராய்ச்சென்று சமயப்பணி செய்தார். தனிநாயக அடிகள் விமானத்தில் பறந்துசென்று பல நாடுகளில் தமிழ்ப்பண்பாட்டைப் பரப்பினார். மேற்கத்திய பண்பாட்டிற்கும், கீழைத்தேச (நாடுகளின்) பண்பாட்டிற்கும் இடையே **பாலத்தை** அமைத்தவர் தனிநாயக அடிகளாவர்.

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும், தமிழ்த்தூது தனிநாயகமும் இன்று தமிழ் உலகின் **பாடல்களாக, பாயிரங்களாகப்** பவனி வருகின்றார்கள்.

தமிழ் வாழ்வதற்காக, தமிழ் இனம் வாழ்வதற்காக, நம் மறை தழைப்பதற்காக, நம் மொழி வாழ்வதற்காக தங்களையே நம் சமுதாயத்திற்காகக் கசக்கிப்பிழிந்து தந்த **கரும்பை** ஒத்தவர்கள் நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரும் – தமிழ்த்தூது தனிநாயகமும்

முடிவுரை

தனிநாயக அடிகள் ஒரு குரு, ஒரு பேராசிரியர், ஓர் ஆராய்ச்சி அறிஞர், தலைசிறந்த திட்டமிட்டு செயலாற்றும்பவர். அன்பான நண்பன், எல்லாவற்றையும்விட அவர் தமிழ் மக்களின் ஒரு முன்னனித் தலைவர். தனிநாயகத்தை இலங்கையின் **Archbishop Markarius** என அழைக்கலாம்.

நான் இவ்வுலகில் ஒருமுறைதான் பிறப்பேன். எனவே நான் இறக்கமுன் என்னால் ஆன எல்லா நன்மைகளையும் செய்வேன் என்ற **டிரோமன்டு (Drumond)** என்ற அறிஞரின் கருத்துப்பட வாழ்ந்து காட்டியவர் தனிநாயக அடிகளாவர்.

“என்னை இறைவன் நன்றாகப் படைத்தனன் தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்ற திருமூலரின் வாக்கை, தன் மூச்சாகவும், பேச்சாகவும் வாழ்ந்துகாட்டிய மாமனிதர், மாமேதை, மாபெரும் பண்பாளர் தனிநாயகமாகும்.

வாழ்க அவர் நாமம்! வளர்க அவர்து புகழ்!!

தவததரு தனிநாயகமே உனைத் தாரணி மண் முடியதோ

ஈழத்தமிழரின் இன்னலை நீக்க.
எழுந்திட்ட போர் மறவன்.
வேழம் நிகர்த்த தனிநாயகம் பகை
வெல்லும் திறனுடையோன்.
தாழத் தமிழினம் தன்னினம் நொந்தவன்
தானே நடத்துகின்றான்.
ஆழப்பதிந்த விடுதலையுணர்வின்
அரிமா விடிவெள்ளி.

சிங்கம் நிகர்த்தோன் திரண்டெழுந்தேஇவன்
திருநாட்டைமீட் கவந்தான்.
பொங்கும் அலைகடல் பூகம்பம் எரிமலை
புயலாய் உருவெடுத்தோன்.
எங்களுக் கெல்லாம் எழுச்சியூட்டுகின்ற
இணையில்லா நற்றலைவன்.
கங்குலகற்றும் கதிரவனே வெகு
காலத் தவப் பயனே.

காலக் கொடைஇவன் ஈழத்தமிழர்க்கு
காப்பும் இவனன்றோ
ஆல மரமென அனைவர்க்கும்நிழல்தரும்
அன்புத்தலைவனாவன்.
மூலமுதல் வனம் செல்வாவுடன்சேர்ந்த
முத்தமிழ் வீரனாவன்
சாலச் சிறந்த தலைவன் இவனன்றோ
தன்னிகரில்லாத் தலைவன்.

தூய்மனத் தோடிவன் துஞ்சா துழைப்பவன்
தொண்டர்க்குத் தொண்டனடா
வாய்மையால் வென்று வரலாறு காட்டியவன்
வாழ்த்தும் உலகிவனே.
தாய்த் திருநாட்டின் விடுதலை பெறுமுன்
ஈந்தான் உயிரினையும்
தூய்வானபுகழை விட்டே அன்று
விரைந்தான் விண்ணகத்தே.

— செல்வி பொணி பெர்ணண்டோ.

தனிநாயக அடிகளின் மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு ஒரு பேரிழப்பு.

இராஜன் பிலிப்புப்பிள்ளை.

பேராசிரியர் தனிநாயகம் அடிகள் கடந்த புரட்டாதி முதற் தேதியன்று, தமது தாயகமான யாழ்ப்பாணத்தில் இயற்கையெய்தினார். அவரது மறைவு இலங்கை, இந்தியத் தமிழர்களுக்கு மட்டுமல்லாமல், மலேஷியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, மொரிசியஸ், தென்னாபிரிக்கா, பிஜி, இந்தோனேஷியா, மார்ட்டினிக் போன்ற நாடுகளிலும், மற்றும் அமெரிக்கா, ஐரோப்பியா மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலும் ஏறத்தாழ உலகில் இருபத்துக்கும் மேற்பட்ட நாடுகளில் வாழ்கின்ற ஆறு கோடிக்கும் அதிகமான தமிழ் இனத்தார் அனைவர்க்கும் ஈடு செய்யமுடியாத பேரிழப்பாகும். அவர் இறக்கும்பொழுது அவருக்கு வயது 67. 67 ஆண்டுகளில் பாதிக்கும் மேலானவற்றைத் தமிழ் ஆராய்ச்சியிலும், தமிழ்த் தொண்டிலும், தமிழ்த் தூதிலும் ஓய்வின்றிச் செலவிட்டார். அவரது வாழ்க்கையையும் அவரது பணியையும் நினைவு கூறுவதும், அவர் விட்டுச்சென்ற பணிகளைத் தொடர்ந்து நடாத்துதலில் பங்கு கொள்வதும், அவரது ஆராய்ச்சிப் படைப்புக்களையும், அனைவரையும் கவர்ந்திடும் எழுத்துக்களையும் நூல்வடிவில் இன்னுமே பிறந்திடாத எதிர்காலத் தமிழ்த் தலைமுறையினருக்காகப் பேணிப் பாதுகாப்பதும், தமிழ் ஆர்வம்கொண்ட அனைவரினதும் கடமையாகும்.

இறப்பதற்குச் சில நாள்களுக்கு முன்னர்தான் தனிநாயகம் அடிகள், முந்நாறு ஆண்டுகட்கு முன்னர் இத்தாலி நாட்டிற் பிறந்து யேசு சபைக் குருவாகித் தென்னிந்தியத் தமிழகத்தில் பெருந் தமிழ்த் தொண்டாற்றிய வீரமாமுனிவர் எனப்படும் பெஸ்கி அடிகளைப்பற்றி ஆங்கிலத்திலும் தமிழிலும் இலங்கைப் பத்திரிகைகளுக்காகக் கட்டுரை எழுதியிருந்தார். அக்கட்டுரை அச்சேறும்பொழுது அடிகள் அவனி வாழ்வை நீத்துவிட்டார். பெஸ்கி அடிகள் இறக்கும்பொழுது அவரது வயதும் அறுபத்து ஏழே. யேசு சபைக் குரவர்களான, இத்தாலி ஈன் றெடுத்த டிநொபிலி பெஸ்கி, ஜோர்மானியரான ஜோர்ஜ் குராமர், சுவிற்சலாந்து அளித்திட்ட ஜோசப் விஸ்கி, பேர்த்துக்கேயரான கென்றிக்கெஸ், ஸ்பானிய அடிகளான கென்றி கெறஸ், செக்கோசில வாக்கியச் செல்வமரகிய காறெல் பீரிஸ்க்கிலில் போன்ற ஐரோப்பியத்

துறவி ஆராய்ச்சியாளரினதும், இலங்கை நல்லுரைச் சேர்ந்த மொழி வல்லுர் ஞானப்பிரகாச அடிகளினதும் மரபில் நின்று உழைத்தவர் தனிநாயகம் அடிகள். ஆனால் புகழ்மிக்க தமது முன்னோரின் சாதனைகளையெல்லாம் விஞ்சியவர் தனிநாயகம் அடிகள். கத்தோலிக்கத் திருச்சபைத் துறவியாகவிருந்து அவராற்றிய சமயச் சார்பற்ற சமூக ஆராய்ச்சிப் பணிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டுக் கீழைத்தேயக் கிறீஸ்தவத் துறவிகளின் வரலாற்றில் அவருக்குத் தனியொரு இடத்தை ஏற்கனவே ஏற்படுத்திவிட்டன.

தனிநாயகம் அடிகள் தனியாகத் தமிழை மட்டும் ஆராயவில்லை. தமிழ் இலக்கியச் சிறப்பியல்புகளைப் பிறமொழி இலக்கியங்களோடு ஒப்பிடும் ஒப்பீட்டு ஆராய்ச்சித் துறையில் ஒப்பற்ற பணி புரிந்தார். வேற்று நாடுகளில் நூற்றுக்குமதிகமான பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழாராய்ச்சித் துறையைத் தோற்றுவிப்பதற்காக அயராது உழைத்து அளப்பரிய வெற்றியும் ஈட்டினார். உலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி இந்தியத் துறை ஆராய்ச்சியிலும் தமிழாராய்ச்சியிலும் ஈடுபடுகின்ற பன்னாட்டு ஆராய்ச்சி அறிஞர் அனைவரையும் உலகளாவிய ஆராய்ச்சி இயக்கமொன்றில் இணைப்பித்த பெரும் இயக்குநர் தனிநாயகம் அடிகள்.

அடிகள் பல்கலைக் கழகப் பணிகளோடு மட்டும் நின்றுவிடவில்லை. மக்கள் பிரச்சினைகளிலிருந்து ஒதுங்கி நிற்க எத்தனிக்கவுமில்லை. இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் தமிழ்மொழி உரிமைகோரி நின்ற இயக்கங்களோடு தம்மை முழுமையாக அடையாளப்படுத்திக்கொள்ள அவர் என்றும் தயங்கியதில்லை. தமிழ்த் தாயகத்திலும், சேயாகிய இலங்கையிலும் மட்டுமல்லாது கடல் கடந்த நாடுகளில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்தியில் தமிழ்மொழி ஆர்வமும், உணர்வும் குன்றாது ஒளி பரப்பவும், ஏங்கெங்கு தமிழர் வாழ்கின்றனரோ அங்கெல்லாம் அவர் தம் வரலாற்றுப் புகழ்படைத்த பண்பாடு அழிந்து மறையாது மறு மலர்ச்சியெய்திடவும் தனிநாயக அடிகள் சளைக்காமல் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாகத் தலைசிறந்த பணியாற்றினார். மலேஷியா, சிங்கப்பூர், பர்மா, இந்தோனேஷியா, வியட்நாம், பிஜி, தென்னாபிரிக்கா, மொரிசியஸ், மார்ட்டினிக், கிரிடாட் போன்ற நாடுகட்கெல்லாம் பல தடவை தமிழ்த் தூது சென்று அங்கு வாழ்ந்த தமிழ் அன்பரின் இனிய விருந்தாளியாக விளங்கி, அவர்தம் தமிழ் நிகழ்ச்சிகளில் களிப்புடன் பங்குபற்றி, சொன்மழை பொழிந்து, அவர்தம் தமிழ்ப் பணிக்கு ஆதரவும், உற்சாகமும் உவப்புடன் வழங்கினார்.

1970ஆம் ஆண்டு பாரிஸ் மாநகரில் நடைபெற்ற முன்றும் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டுக் கருத்தரங்கில் அடிகள் ஆரம்பித்த, பற்பல நாடுகளில் வதிகின்ற தமிழ் இனக் குழுக்களின் விபரங்களைப்

பற்றிய அவரது ஆராய்ச்சி, தமிழ் மக்களின் நலனைப்பற்றிய அவரது அக்கறைக்குத் தக்க எடுத்துக்காட்டாகும். ஆனால் அவரது தமிழ் ஆராய்ச்சியும், தமிழ்த் தொண்டும், அவரது தமிழ்த் தூதுக்களும் இனவாத அடிப்படையில் எழுந்தவையல்ல. “ஒன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்” என்ற ஒருலக்க கோட்பாட்டிலிருந்தும் “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்ற புறப்பாட்டின் விழுமிய கொள்கையிலிருந்தும் அவர் என்றும் விலகவில்லை. தமிழர் தமது பண்பாட்டினைப் பேணுவதோடு, பிற இனத்தாரின் பண்பாட்டின் சிறப்பியல்புகளையும் நன்கறிந்திடல் வேண்டும். இதன் விளைவாகத் தமது பண்பாட்டினதும் கூடவே மனிதப் பண்பாட்டினதும் உயர்வுக்குச் சிறிதளவேனும் உழைத்திடுதல் வேண்டும் என்பதையே தனிநாயகம் அடிகள் தமது அடிப்படைக் கொள்கையாகக் கொண்டிருந்தாரென்றால் அது மிகையாகாது.

தனிநாயகம் அடிகள் பிறந்தது, 1913ஆம் ஆண்டு ஆவணித் திங்கள் இரண்டாம் நாளன்று, அக்காலத்தில் இலங்கையின் முக்கிய துறைமுகப் பட்டினங்களில் ஒன்றாக விளங்கிய ‘கயிறிஸ்’ எனப்படுகின்ற ஊர்காவற்துறையிலாகும். அவரது தாயார் சிசில் இராசம்மா, கரம்பன் ஊர்காவற்துறையைச் சேர்ந்தவர்; பல தலைமுறையாகக் கத்தோலிக்க மதத்தைத் தழுவின குடும்பத்தில் பிறந்தவர். அவரது தந்தை நாகநாதன் கணபதிப்பிள்ளை, நெடுந்தீவின் பரம்பரைச் சைவ சமயக் குடும்பத்தில் பிறந்து கத்தோலிக்க மறையைத் தழுவி ஸ்ரீனிஸ் லோஸ் என்ற பெயரையும் சேர்த்துக்கொண்டவர். இவர் கல்லூரி ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தவர். அடிகளாரது பிள்ளைப் பெயர், சேவியர். பிற்காலத்தில் தமிழ் அறிஞனாகத் தன்னை உலகுக்கு வெளிப்படுத்திய வேளையில் தந்தையின் மரபுப் பெயராகிய தனிநாயகம் என்ற பெயரைச் சூடிக்கொண்டார்.

அடிகள் தனது பன்னிரண்டாவது வயதில் தனது தாயை இழந்தார். பின்னர் யாழ்ப்பாணத்தின் தலைசிறந்த கல்லூரியாகிய சம்பந்திரிசியார் கல்லூரியில், ஐயர்லாந்தைச் சேர்ந்தவரும், கேம்ப் பிட்ஜி பட்டதாரியுமாகிய வண. வோங் அடிகளின் அபிமான மாணவனாகக் கல்வி பயின்றார். அக்காலத்தில் கல்லூரிகளில் தமிழ் ஒரு பாடமாகக்கூட இருக்கவில்லை. ஆங்கில மொழிப் பயிற்சியிலும் ஆங்கில இலக்கியத்திலுமே தனது கல்லூரிக் காலத்தில் தனிநாயகம் அடிகள் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். தனது பதினைந்தாம் வயதிலேயே டால்ஸ்டியின் புகழ்பெற்ற நூலாகிய ரிசெரெக்ஷனைப் படித்து, அதன் விளைவாகத் துறவியாகத் தீர்மானித்து, தனது பத்தொன்பதாம் வயதில் திருமறைக் கல்வி பயிலவேண்டி இத்தாலி சென்றார்.

ஐரோப்பிய மறுமலர்ச்சியின் தொடர்பிலாகிய இத்தாலி நாட்டின் உரோம் நகரில் அடிகள், ஐரோப்பிய மொழிகளிலும், ஐரோப்பிய கலை, அகழ்வாராய்ச்சித் துறையிலும் சிறந்த தேர்ச்சியைப் பெற்ற

ரூர். பரந்த மனப்பான்மையுடைய மனிதராகவும், சிறந்த பண்பாளராகவும், பண்பட்ட சுவைகளைக் கொண்ட நாகரீக மனிதராக வாழ்வதற்குமான அத்திவாரத்தை உரோம் நகரிலேயே வழுவின்றிச் சமைத்துக்கொண்டார். தமது இருபத்தைந்தாம் வயதில் திருமறைத் துறையில் கலாநிதிப் பட்டத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

இத்தாலி நாட்டில் இருந்தபொழுது தன்னாட்டுக் கலைகளையும் பண்பாட்டையும் நன்கு அறியவேண்டுமென்றும், தாயகம் திரும்பியதும் இத்துறையில் ஈடுபட்டு உழைக்கவேண்டும் என்றும் அடிகள் உறுதிபூண்டார். இவ்வாறே தாயகம் திரும்பியதும், தென்னிந்தியா சென்று, பண்டிதரிடம் ஆரம்பத் தமிழ் பயின்று, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் புகுந்து, தமிழ் படித்து தமிழ் ஆராய்ந்து 1949ல் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பட்டங்களைப் பெற்றார். அன்றிலிருந்தே தனிநாயக அடிகளின் தமிழ் ஆராய்ச்சிப் பணியும் தமிழ்த் தூதும் ஆரம்பமாயின எனலாம்.

தனது தமிழ்த் தூதின் முதற்படியாக, 1950ஆம், 51ஆம் ஆண்டுகளில், தனிநாயகம் அடிகள் வட, தென் அமெரிக்கா நாடுகளிலும், ஐப்பாளிலும் சொற்பொழிவுச் சுற்றுலாவை மேற்கொண்டார். 1954ஆம் ஆண்டு முதன் முதலாக மலேயா, சிங்கப்பூர் நாடுகட்குத் தமிழ்த் தூது மேற்கொண்டார்.

1952ல் “தமிழர் பண்பாடு” எனும் ஆராய்ச்சி முத்திங்கள் ஆங்கில சஞ்சிகையைத் தோற்றுவித்தார். 15 ஆண்டுகளாக அதன் பிரதம ஆசிரியராகப் பணியாற்றித் தமிழ் ஆராய்ச்சி வளர்ச்சிக்கு அளப்பரிய சேவை புரிந்தார்.

1952ல் இருந்து 1961 வரை இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித்துறையில் விரிவுரையாளராகவும், சிரேஷ்ட விரிவுரையாளராகவும் பணியாற்றினார்.

1954, 55ஆம் ஆண்டுகளில் இங்கிலாந்து மற்றும் ஐரோப்பிய நாடுகளிலும், தென்கிழக்காசிய நாடுகளான மலேயா, சிங்கப்பூர், இந்தோனேஷியா, கம்போடியா, தாய்லாந்து, வியட்நாம் ஆகியவற்றிலும் கல்விச் சுற்றுலாக்களையும் தமிழ்த் தூதையும் மீண்டும் மேற்கொண்டார்.

1955, 57ஆம் ஆண்டுகளில் இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் கல்வித்துறையில் ஆராய்ச்சியாற்றி, தனது இரண்டாவது கலாநிதிப் பட்டத்தையும் எய்திக்கொண்டார். பண்டைய ஐரோப்பிய, இந்திய சிறப்பாகத் தமிழ் கல்விமுறைகளின் ஒப்பீடு என்பதே அவரது இலண்டன் பட்டத்திற்கான ஆராய்ச்சிப் படைப்பாகும்.

1960ம் ஆண்டில் வளர்ந்தோர் கல்வி முறைகளைப்பற்றி ஆராய்வதற்காக, ஐக்கிய அமெரிக்கா, கனடா, ஜேர்மன், இத்தாலி, ஸ்கண்டிநேவிய, ரஷ்ய நாடுகளுக்குக் கல்விச் சுற்றுலா மேற்கொண்டார்.

அதே ஆண்டில் சென்னை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகங்களில், பேராசிரியர் சேதுப்பிள்ளையின் தாயாராகிய சொர்ணம்மாள் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை ஆற்றினார்.

1961ம் ஆண்டு மலையாப் பல்கலைக் கழகத்தின் இந்தியத் துறைப் பேராசிரியராக நியமனம் பெற்றார். 1966, 67ம் ஆண்டுகளில் கலைப்பீட அதிபதியாகவும் பணியாற்றித் தமது பல்கலைக்கழக வாழ்வின் உச்சி நிலையை எய்தினார்.

1964ம் ஆண்டு ஜெர்மனிக்குச் சொற்பொழிவுச் சுற்றுலா மேற்கொண்டார். 1967ல் கடல்கடந்து வாழும் தமிழ் இனத்தாரைப் பற்றி ஆராய்வதற்காக ஆபிரிக்க, மேற்கிந்திய, மொரிசியஸ் நாடுகளுக்குச் சென்றார்.

1964ல் அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மன்றத்தை நிறுவி, அதன் செயலாளராகப் பணியாற்றி, 1966ல் மலேசியாவிலும், 1968ல் சென்னையிலும், 1970ல் பாரிசிலும், 1974ல் யாழ்ப்பாணத்திலுமாக, ஒன்றன்பின் ஒன்றாக நான்கு தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாட்டுக் கருத் தரங்குகளைச் சிறப்பாக நடாத்தினார்.

1981ல் மதுரையில் நடைபெறவிருக்கும் ஐந்தாவது மாநாட்டில் சிறப்பு விருந்தினராக அழைக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்படவும் இருந்தார். ஆனால் அதற்கிடையில் இயற்கையெய்திவிட்டார்.

1969ல் மலையார் பல்கலைக் கழகப் பணியில் இருந்து ஓய்வு பெற்று ஈராண்டுகள் ஐரோப்பாவில் இருந்தபின்னர், தனது தாயகமாகிய யாழ்ப்பாணம் திரும்பி, தனது இறுதி எட்டாண்டுக் காலத்தை மகிழ்வோடும் மனநிறைவோடும் செலவிட்டார்.

ஓய்வு பெற்றிருந்த வேளையிலும் அவரது தமிழ்ப் பணியோ, தமிழ்ப் பற்றோ, ஆராய்ச்சி உழைப்போ குன்றவில்லை. உலகெங்கும் இருந்த பன்னூற்றுக் கணக்கான தனது அறிவுலக நண்பர்களோடு இறுதிவரைக்கும் தொடர்பு கொண்டிருந்தார்.

1971ல் அமெரிக்கரும், மெதடிஸ்ட் சபைக் குரவரும், யாழ்ப்பாணத்தில் பெருங் கல்விமானாக விளங்கியவருமான வண. பங்கர் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளைத் தனிநாயக அடிகள் சிறப்புடன் நிகழ்த்தினார். இவ்வாண்டு சித்திரை மாதத்தில், இலங்கைத் தமிழரின் ஈடினையற்ற தலைவராக விளங்கிய அமரர் செல்வநாயகத்தின் பெயரால் ஆண்டுதோறும் நிகழ்த்தப்படும் நினைவுச் சொற்பொழிவுகளை, தனிநாயகம் அடிகள் தனது உடல் நலிவையும் பாராது திறம்பட நிகழ்த்தினார். “தமிழர் பண்பாட்டின் சிறப்பியல்புகள்”, “தமிழ் ஆராய்ச்சி:

அதன் வரலாறும், வருங்காலமும்'' என்ற தமிழ், ஆங்கில உரைகள் வெகு விரைவில் நூல்வடிவில் வெளியிடப்படவிருக்கின்றன.

தனிநாயகம் அடிகளது ஆராய்ச்சியைப் பற்றியோ, அவரது ஆராய்ச்சிப் படைப்புக்களைப் பற்றியோ இங்கு விமர்சிக்கவோ விபரிக் கவோ முடியாது. நூற்றுக்குமதிகமான கட்டுரைகளையும், ஆராய்ச்சிப் படைப்புக்களையும் அவர் யாத்துள்ளார். அவர் எழுதிய நூல்கள் ஆறு. அவராற் பதிப்பில் பட்டவை மூன்று. ''தமிழ்த் தூது'', ''ஒன்றே உலகம்'' ஆகிய அவரது தமிழ் நூல்களை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் நன்கறியும்.

தனிநாயகம் அடிகளது எழுத்துக்களையும் படைப்புக்களையும் திரட்டி நூல்வடிவில் வெளியிடுவதற்கு, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தைச் சேர்ந்த எவிலின் இரத்தினம் நிறுவனமும், பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளரும் முன்வந்திருப்பது பாராட்டற்குரியது. அவர்களது நற்பணி வெற்றிபெற உலகெங்கிலும் உள்ள தமிழ் அன்பர்கள் ஆசியும் ஆதரவும் அளித்திடுதல் வேண்டும்.

''வெர்ஜில் என்னும் இலத்தீன் புலவரை ஏந்திப் படித்து மகிழ்ந்துள்ளேன். எகிப்து நாட்டின் தொன்மைவாய்ந்த ஏடுகளையும் நாகரிகத்தின் சின்னங்களையும் புரட்டிப் பார்த்து வியந்துள்ளேன். அமெரிக்க இன்கா அஸ்தெக் பண்பிற்கு அறிகுறிகளான கோட்டைகளையும் கட்டடங்களையும் கண்டுகளித்துள்ளேன். எனினும் தொல்காப்பியத்தை என் கைகளில் ஏந்தி விரிக்கும்பொழுது எனக்கு ஏற்படும் அத்தகைய உளக்கிளர்ச்சி வேறு எந்நூலிலும் ஏற்படுவதன்று நம் பண்டைத் தமிழ் நூல்களைத் தொட்டதும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நிகழ்ந்து பண்பில் வளர்ந்து திருந்திய இலக்கிய இலக்கணப் பயிற்சி நம் கண்முன் நிற்கிறது.''

— தனிநாயக அடிகள்.

தனிநாயக அடிகளார்

அருட்செல்வன் S. A. I. மத்திய, B. A.

வாழும்பேர்து வைத உலகம் தனிநாயகம் மறைந்த பின்னர் வாழ்த்துவதுதான் ஏனோ?

தரணிக்கோர் தனிநாயகம், தமிழுக்கோர் தமிழ்நாயகம் என்றெல்லாம் புகழுரைகள் தனிநாயக அடிகளாருக்கு சார்த்தப் படுகின்றன. இவைகள், உண்மைப் புகழுரைகளா? பொருள் உரைகளா? பசப்பு உரைகளா? வெற்று உரைகளா? நாம் சிந்திக்க வேண்டியவை.

இன்றைய சூழலில் தமிழுக்காக வாழ்வோரும் உண்டு; தமிழாலே வாழ்வோரும் உண்டு. தமிழ் என்று சொல்லிக்கொண்டே புகழ் பெற விரும்புவோரும் உண்டு. இப்படி நாம் சிந்திக்கும்போது, தனிநாயகத்தின் மறைவால், அம்மறைவைச் சாதகமாகப் பயன்படுத்தித் தமது பரணி பாடுவோரும் உண்டு; உண்மையிலேயே தமிழ்ப் பண்பாட்டினதும், தமிழ் மறையினதும் மணத்தை உலகெலாம் பரப்பிய ஒரு தனிச் செம்மலின் பிரிவால் துயர் உறுவோரும் உண்டு. இவர்களை நாம் இனம் காண வேண்டும்.

வெறும் வாயை மென்ற கிழவிக்கு அவல் கிடைத்ததுபோன்று, சிந்தனைக்கு விருந்து இல்லாது இருந்த. ஒரு சில போலி சிந்தனையாளர்களுக்குத் தனிநாயகத்தின் இலக்கியப் படைப்புக்கள் வெறும் தரவுகளாக அமைந்து, ஏதோ ஒரு சில வரிகளை பத்திரிகைகளுக்கு எழுதுகின்ற அளவில் பலர் தமிழ்த் திருமகனுக்குப் புகழ்மாலை சூட்ட முன்வருகின்றார்கள்.

ஆனால், பாரெல்லாம் தமிழ் மணம் பரப்பிய – “ஒன்றே உலகம், ஒருவனே தேவன்” என்ற பரந்துபட்ட கொள்கை என்ற தவமுனி தனிநாயகத்தின் தனிச்சிறப்புமிக்க கொள்கையின் அர்த்தத்தைத் தமிழ் உலகம் புரிந்துகொண்டதா? புரிந்துகொண்ட மேதைகள் எத்தனையோபேர் வாழாவிருக்கின்றனரே! அதன் அர்த்தம்தான் ஏதோ?

கிரேக்கர்களின் தத்துவஞானிகளில் முதன்மையான அரிஸ்டோட்டல், கப்பல் தங்கும் துறைமுகத்திற்கு 5 மைல்களுக்கப்பால்,

தமது நகரத்தை - அதாவது கிரேக்கர்களின் நகரத்தை - அமைக்க வேண்டும், ஏனெனில், வியாபாரத்துக்கு வரும் வேற்று நாட்டவர்கள் நம்மவர்களோடு - கிரேக்கரோடு தொடர்புகொள்ளக் கூடாது. அத்தகைய தொடர்பு உயர்ந்த சாதியினராகிய கிரேக்கரின் மகிமையைக் குறைத்துவிடும் என்ற தத்துவத்தைப் பேசினார்.

உலக நாகரிகத்திற்கு வித்திட்டவர்கள் என்று கூறப்படும் கிரேக்கர்கள், தாம் உயர்ந்தவர்கள் மற்றவர்கள் தாழ்ந்த சாதியினர் என்று கூறினர். இதுதானா நாகரிகம்? என்று வினவுகின்றார் தனிநாயகம். ஆனால், உண்மையான நாகரிகம் எது என்பதை உலகிற்கு எடுத்தோதியவர்கள் தமிழர்கள் என்பதைத் தமிழ்மறையாம் திருக்குறளில் இருந்து எடுத்துக்காட்டுகின்றார் தனிநாயகம்.

“யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு”

இக்குறளுக்கு உரை கண்ட பரிமேலழகரும் கூட வள்ளுவரின் எண்ணத்தைத் தெளிவாக விளக்கவில்லை என்று அங்கலாய்க்கின்றார் தனிநாயகம். ஆற்றிய வேலனைத் திருக்குறள் ஆராய்ச்சிப் பேருரையிலே எல்லாம் எமதுார், எல்லாம் எமது நாடு, அங்கு வாழும் எல்லோரும் எமது கேளீர் என்ற உயர்ந்த நாகரிகத்தைப் பண்பாடுகளைத் தமிழர்கள் கொண்டிருந்தனர் என்ற தத்துவத்தை உலகெலாம் பார்பியவர் தனிநாயகம்.

“தமிழன் என்றோர் இனமுண்டு தனியே
அவருக்கொரு குணமுண்டு”

என்றான் பாரதி. இவ்வாறு பாரதி கூறிய கருத்தும் அதாவது தமிழனின் தனிக் குணம் வள்ளுவரின் கூற்றிலிருந்தும், புறநானூற்றுக் கூற்றிலிருந்தும் வேறுபட முடியாது. எல்லோரையும் சமமாக மதிக்கும் குணம்தான் அது.

கிறிஸ்துவின் போதனைக்கும் தமிழ் மக்கள் கண்ட ஆழமான பண்பாட்டுக் கொள்கைகளுக்கும் முரண்பாடு இல்லையென்ற வகையில் கிறிஸ்தவத் துறவியாகிய தனிநாயகம், தமது வாழ்வை அமைத்துக்கொண்டார். இதனைக் கத்தோலிக்க உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. வாழும்போதே வைத்து. ஆனால், ஞானப்பிரகாச முனிவரின் சேவை நலத்தை அவர் வாழும்போது வியந்து பாராட்டி, முத்திரை வெளியிட்டு கௌரவித்த ஜேர்மனியைப் போன்று, உலகின் பல்வேறு பல்கலைக்கழகங்களிலே, தமிழ்ப்பீடங்கள் அமைவதற்குத் தனிநாயகம் வழிகோலினார். அதற்கு அந்நாட்டவர்கள் ஆதரவு நல்கினர்.

ஆங்கிலம், லத்தீன், பிரேஞ்சு போன்ற பிறநாட்டு மொழிகளிலெல்லாம் பாண்டித்தியம் பெற்ற அவர், தமிழையும் “துறை

போகக் கற்க' 'யாற்றிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல் இனி தாவது எங்கும் காணேம்' என்ற அவருடைய கூற்று, சில மொழிகளை மட்டும் தெரிந்திருந்த பாரதியின் கூற்றைவிட அர்த்தமுள்ளது—வலிமையானது என்பதைக் கலாநிதி சண்முகதாஸ் அவர்களின் கூற்று நம்மை சிந்திக்கவைக்கிறது. இன்றையத் தமிழுலகில் ஈழத்தில் மட்டும் ஆங்காங்கு அறிஞரின் மறைவுகுறித்து இரங்கற் கூட்டங்கள் எடுக்கப் படுகின்றன. ஆனால், தமிழகத்தில் தனிநாயகம் ஆற்றிய சேவையினைப் பற்றிப் பத்திரிகைகள் தரமான கட்டுரைகளையோ, செய்திகளையோ வெளியிடாததும் தமிழ் அறிஞர்கள் எனப்படுவோர் சும்மா இருப்பதும் தமிழ் சகோதரர் ஒருவரை ஏனைய சகோதரர்கள் எவ்வாறு பார்க்கின்றனர் என்பதையும் நாம் ஓரக் கண்ணால் பார்க்க முடிகின்றது. தமிழ் இலக்கியக் கழகம் அமைத்து, ஏராளமான தமிழ் நூல்கள் வெளிவரக் காரணமாயிருந்த தனிநாயகத்தினை அவர் மேற்கூறிய கழகம் அமைத்த தூத்துக்குடி மறந்துவிட்டது. இவ்வாறு உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகத்துக்கு வித்திட்ட சுவாமிஜி அவர்களை மலேசியப் பல்கலைக்கழகம் மறந்துவிட்டது. இக்கட்டுரை ஆசிரியராகிய நான் இவ்வாறு கூறுவதற்குக் காரணமுண்டு. எனது கல்லூரித் தமிழ் மன்றம் அடிகளாருக்கு எடுத்த இரங்கற் பெருவிழாவிலே, அவர்தம் பாத கமலங்களுக்கு காணிக்கையாக நாம் சமர்ப்பித்த அறிஞர்களின் கருத்துக்களைக்கொண்ட அணையா விளக்குப் பத்திரிகைக்கு மலேசிய பல்கலைக்கழக தமிழ் அறிஞர்களிடமிருந்து செய்திகள், கட்டுரைகள் வேண்டி நின்றோம். எமது விமானத் தபாலுக்கு ஒரு பதில் கூட மலேசியப் பல்கலைக்கழகம் அனுப்பவில்லை.

தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் பெரும்பாலும் தமிழின் பெயரால் வாழ்கின்றது. ஆனால், தமிழை வளர்க்க எத்தனிக்கவில்லை. தமிழ் நூல்கள் எழுதி சேவிக்கச் முற்படுகின்றனர் ஒரு சில தமிழர். ஆனால், தவத்திரு தனிநாயகமடிகள் தமது சொந்தச் செலவிலே மாளிகைகள் அமைத்து, தமிழ் அறிஞர்களை வரவழைத்து, பிறநாட்டவர்களைத் தமிழ் அறிஞர்களாக்கி தமிழ் மண்ணின் புகழ், தமிழனின் புகழ், தமிழ்ப் பண்பாட்டின் சிறப்பு ஆகியவற்றை வெளிநாட்டார் அறியச் செய்தார்.

அகத்தும் புறத்தும் முரண்பாடு இல்லாத ஒரு வாழ்க்கையை அவர் வாழ்ந்த காரணத்தினால்தான் அவர் கடைசியாகக் கலந்து கொண்ட வேலணைத் திருக்குறள் மகாநாட்டின்போது, "என்னுடைய கால்களோ தடுமாறுகின்றன. என்னுடைய கண்களோ பஞ்சடைகின்றன. ஆனால், எனது தமிழ் ஆர்வமோ, தமிழ்ப்பற்றோ குறையவில்லை" என்று கூறக்கூடியதாக இருந்தது.

திறமான புலமையெனில் அதை வெளிநாட்டார் வணக்கம் செய்ய வேண்டும் என்றான் பாரதி. பாரதியின் தீர்க்கதரிசனத்திற்கு

உயிர்கொடுத்தார் அடிகளார். அவரது தமிழ்க் கலாச்சாரம் என்ற முத்திங்கள் ஏட்டிலே, ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை, தே. போ. மீனாட்சி சுந்தரம் முதலான தமிழ் நாட்டறிஞர்களும், கலாநிதி கமல் சுவலபில் போன்ற பிறநாட்டறிஞர்களும் தமிழ் மணம் பரப்பியதோடு அடிகளாரின் புகழினையும் உலகம் வியக்கச் செய்தார்கள். பிறநாட்டுத் துங்கு அப்துல் ரகுமான் பேரறிஞர் தனிநாயகத்தை வணக்கம் செய்தார். தமிழக முதல்வர் பக்தவத்சலம் அஞ்சலி செய்தார்.

ஆனால், ஈழத்தாய் தனது மாணிக்கப் புதல்வர்களுள் ஒரு வரை, அவர்தம் இலட்சியத்தை, அவர்தம் பரந்துபட்ட உள்ளப் பாங்கினை புனித பத்திரிசியார் கல்லூரிக்கு அருகாமையிலேயே சமதி கொள்ளச் செய்துவிடுமோ?

பக்தியின் மொழி

“பத்தியில் கலித்த செய்யுள்கள் தமிழில் அரும்பி மலர்ந்தது போல், வேறு எம்மொழியிலும் மலர்ந்தில. அளவிலும், சுவையிலும், தமிழிலுள்ள திருப்பாடல்கள் போல், பிற இலக்கியங்களில் இல்லை. எனவே, மொழி நூல்முறையில் எத்துணை வழுவுடையதாய் இருப்பினும், ஆங்கிலம் வணிகத்தின் மொழி என்றும், இலத்தின் சட்டத்தின் மொழி என்றும், கிரேக்கம் இசையின் மொழி என்றும், ஜெர்மன் தத்துவத்தின் மொழி என்றும், பிரெஞ்சு தூதின் மொழி என்றும், இத்தாலியம் காதலின் மொழி என்றும் கூறுவது, ஒரு புடை ஒக்குமெனின், தமிழ் “இரக்கத்தின் மொழி” எனக் கூறுவது இனிது பொருந்தும்.”

— தனிநாயக அடிகள்.
தமிழ்த்தாது ப. 35.

தமிழ்நாட்டின் தவப்புதல்வர் தவத்தீரு தனிநாயகம் அடிகளார் வாழ்க்கைக் குறிப்பு

2-8-1913 — 1-9-1980

வித்துவான் F. X. C. நடராசா.

தந்தை தாயார் { நாகநாதன் கணபதிப்பிள்ளை என்றி ஸ்ரனிஸ்லாஸ்,
— நெடுந்தீவு.
செசில் இராசம்மா, கரம்பன், இலைடன்தீவு.

2 - 8 - 1913 தோற்றம் — கரம்பன்

1920 - 1930 — ஆரம்பக்கல்வி - சந். அந்தோனியார் ஆங்கில பாட
சாலை. 1928ல் E. S. L. C. பரீட்சை சித்தி-1ம் பிரிவில்
1930 Senior Cambridge. ஆங்கிலம், சரித்திரம் வெகு
விசேட சித்தி. சம். பத்திரிசியார் கல்லூரி.

கல்லூரிச்சஞ்சிகை ஆசிரியர்

ஆங்கிலம், தமிழ், சரித்திரம், பூமிசாத்திரம் - பொற்
பதக்கம்.

1931 - 1934 — குருத்துவ கல்லூரியிற் சேர்தல். கத்தோலிக்க குரவ
ராவதற்குரிய பாடங்களைப் படித்தல். ஒப்பியற் சம
யம், சிங்களம், தமிழ் தேர்ச்சிபெறல்-புனித வேளாட்
குருத்துவ கல்லூரி, கொழும்பு.

1934 மலையாளத்துத் திருமறை ஆயர் மாக் இவானியோஸ்
அவர்களைச் சந்தித்தல்.

1934 - 1939 — மேற்படி ஆயரின் தூண்டுதலின்பேரில் உரோமைமா
நகரத்து குருத்துவ பல்கலைக்கழகத்திற் படித்து கல
நிதிப்பட்டம் பெறல்.

19 - 3 - 1938 — குருத்துவ பட்டம்பெறல்.

1940 - 1945 — வடக்கன்குளம் உயர்தர பாடசாலையிற் படிப்பித்தல்.
தூத்துக்குடி திருமறை ஆயர் கபிரியேல் பிரான்சிஸ்
திபூர்சியுஸ் ரோச் ஆண்டவர் திருமறை மாவட்டத்
திற் பணியாற்றல்.

1945 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுமாணிப்பட்டம்
(M. A.) பெறப் படித்தல்.

1947 மேற்படி கழகத்தில் முதுமாணிப்பட்டம் (M. A.)
பெறல்.

1947 மேற்படி கழகத்தில் ஆராய்ச்சிப்புலமையாளராகச்
சேர்ந்து படித்தல்.

1948 “தூத்துக்குடி தமிழ் இலக்கிய கழகம்” அமைத்தல்.
ரோச் ஆண்டவர் எழுதிய “ஆயரின் குரலொலி”
நூல் வெளிவரல். அதற்கு முன்னுரை எழுதுதல்.

1949 அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் இலக்கிய முது
மாணிப் பட்டம் (M. Lit.) பெறல்.

ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை:- “Nature in Ancient Tamil
Poetry”

1950 - 1951 — தமிழ்த்தூது. வடதென் அமெரிக்காவிலுள்ள பல்கலைக்
கழகம், சமூகசபைகள் இவற்றில் தமிழ்பற்றிய விரி
வுரைகள் நிகழ்த்துதல். யப்பான் நாட்டிலுஞ் சொற்
பொழிவுகள்செய்தல்.

1951 சித்திரை சென்னை தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் யாழ்ப்பாணத்தில்
நடாத்திய தமிழ் விழா. “சங்க இலக்கியத்தின்
சிறப்பியல்பு” என்ற பொருளில் சொற்பொழிவு. —
சேதுப்பிள்ளை தலைமையில்.

1952 தமிழர் பண்பாடு - Tamil Culture என்ற ஆங்கில
சஞ்சிகை - முத்திங்கள் வெளியீடு ஆரம்பம். தூத்துக்
குடி தமிழ் இலக்கியக் கழகத்தின் வெளியீடு. சஞ்
சிகை ஆசிரியர்.

1952 “தமிழ்த்தூது” என்ற நூலை வெளியிடல்.
கத்தோலிக்க தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் நிறுவுதல்.
தூத்துக்குடியில் விழா. பண்டிதர் ஆசினாதன் கலந்து
கொள்ளல்.

நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்பற்றி எழுதும்
நூலுக்கு ரூபா 1000 பரிசு வழங்கற் திட்டம் உருவாக்கல்

தமிழர் பண்பாட்டுக் கழகம் - கொழும்பு உருவாக்கப்
படல்.

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்துக் கல்வித்துறை விரிவுரை
யாளர் பதவி பெறல், 1952 - 1961

1953 வைகாசி கத்தோலிக்க எழுத்தாளர் சங்கம் இரண்டாம் ஆண்டு
விழா - கோயம்பத்தூர். வித்துவான் F. X. C. நட
ராசா கலந்துகொள்ளுதல்.

ஐப்பசி கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆண்டுவிழாவில் பேச்சு.

1954 சித்திரை மட்டக்களப்பு இந்து வாலிபர் சங்கம் எடுத்த தமிழ்
விழா. அடிகளார் பேச்சு. பொருள்:- “தமிழ் மக்கள்
கவின்கலைகள்”

மலாயா செல்லல் - விரிவுரைகள் நிகழ்த்தல்.

வைகாசி - ஆடி - இங்கிலாந்து ஐரோப்பிய நாடுகளைத்
தரிசித்தல் - படிப்பு நோக்கம்.

1955 தமிழர் பண்பாட்டுக்கழகம் - கொழும்பு - பேச்சு.
பொருள்:- “*Tamil Culture - Its Past, Its Present,
Its Future with special reference to Ceylon*”

தென் கிழக்கு ஆசிய நாடுகளுக்குச் சுற்றுப் பயணம்.
(மலாயா, இந்தோனேசியா, கம்போடியா, தாய்
லாந்து, வியற்றும்) ஆசிய நிறுவனத்தின் ஆதரவில்.

1955 - 1957 - இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டப்
படிப்பு. தத்துவமுங் கல்வியும் ஒப்பீடு. ஆராய்ச்சிக்
கட்டுரை - *Ancient European and Indian Sys-
tems of Education compared with special reference
to ancient Tamil Education.*

“ஆங்கில இலக்கிய விமரிசனம்” என்ற துறையிலும்
பயிற்சிபெறல்.

1957 - 1961 - இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு மீளவும் வருதல்.
விரிவுரையாளர் கல்விப்பீடம்.

1959 நீர்கொழும்பு ஆசிரியர் சங்கம் - பேச்சு. பாலர் வகுப்பு
நூல்களிற் சொல்லாட்சி.

1960 புத்தகக் கண்காட்சி ஏற்பாடு. பேராசனப் பல்கலைக்
கழகம்.

வளர்ந்தோர் கல்விபற்றிய ஆராய்ச்சிச் சுற்றுலா -
அமரிக்க ஐக்கிய மாகாணங்கள், கனடா, ஜேர்மனி,
இத்தாலி, உருஷியா.

செர்ணம்மாள் உடைமைகள் விரிவுரையாளர்; சென்னை
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகங்கள்.

1961 - 1969 — இந்திய கலைகள் — பேராசிரியர், தலைவர்,
இந்திய கலைகள் — மலாய பல்கலைக்கழகம்.

1964 “ஜேர்மன் கல்னிப் பரிமாற்றச் சேவை” என்ற சங்க
ஆதரவில் ஜேர்மனியில் சுற்றுப்பயண விரிவுரைகள்
செய்தல்.
அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் நிறுவப்படல்.
இணைச்செயலாளராக நியமனம்பெறல்.

1965 - 1967 — கலைகள் பீடாதிபதி — மலாயா பல்கலைக்கழகம்.

1966 சித்திரை அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் முதலா
வது மகாநாட்டினைக் கோலாலம்பூரில் நடாத்துதல்.

1968 தை அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் இரண்டாவது
மகாநாடு — சென்னை.

1970 அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் மூன்றாவது
மகாநாடு — பாரிஸ்.
புத்தகக் கண்காட்சி — கொழும்பு.
இதற்கு முன்னர் கண்டியிலே பேராதனைப் பல்கலைக்
கழகத்திலும் ஒரு காட்சி நடைபெற்றது.
மலாயா பல்கலைக்கழகத்துப் பதவி துறத்தல்.

1971 பாரிஸ், நேப்பிள்ஸ் முதலாம் பல்கலைக்கழகங்களில்
தரிசிக்கும் பேராசிரியர்.

1973 பாரிசில் நடந்த கீழைத்தேசக் கலை வல்லுநர் மகா
நாட்டில் கலந்துகொள்ளல்.

1974 அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றம் நான்காவது
மகாநாடு — யாழ்ப்பாணம்.

1970 - 1980 — யாழ்ப்பாண மாவட்டத் திருமறை ஆயர் இல்லத்தில்
இருத்தல். ஞான ஒடுக்கப் பிரசாரகர்.

எழுதிய நூல்கள்:-

1. The Cathaginian Clergy - 1942¹; 1950²
2. தமிழ்த்தூது - 1952¹; 1962²
3. Nature in Ancient Tamil Poetry - 1953.
இதனை மாற்றி
Landscape and Poetry - Revised - 1953.
4. ஒன்றே உலகம் - 1966.

பதித்த நூல்கள்:-

1. Tamil Studies Abroad - a symposium 1966.
2. Proceedings of the First International Conference Seminar
of Tamil Studies Volume I, II.
மேலும் பல நூல்கள் உள்.

தமிழனின் மொழிப்பற்று

தமிழன் தன் மொழியைக் காதலிப்பதுபோல், வேறெவரும் தம் மொழியைக் காதலிப்பதையோ, தமிழ்ப் புலவர் தம் மொழியைப் போற்றுவதுபோல், வேறெவ் விலக்கியத்திலும் யாரேனும் தம் மொழியைப் போற்றுவதையோ கண்டிலேன். சேக்கிழாரை விரித்துப் பார்மின். தமிழ் எனும் சொல்லைத் தம் செய்யுளில் அமைக்க வேண்டு மெனின், அதற்கு அடை இல்லாமல் எழுதப் பின்வாங்குவர். ‘செந்தமிழ், இன்றமிழ், வண்டமிழ், தண்டமிழ், அருந்தமிழ், செழுந்தமிழ், தீந்தமிழ், உயர்தமிழ், கோதில் தமிழ், தேன் பொழியும் செந்தமிழ்’ — என்றெல்லாம் யாழினும் இனிதிசைப்பர். இனி, தேவாரங்களைப் பாடினார் எனும் பொருளில், ‘தமிழ் பாடியறைந்தார்,’ ‘தமிழ் மாலைகள் சாற்றினார்’ என்று அப்புலவர் கூறுவதை யார்தான் நினைந்து நினைந்து இன்புற்றிலர்? மேலும், திருமூலர், “என்னை நன்றாக இறைவன் படைத்தனன், தன்னை நன்றாகத் தமிழ் செய்யுமாறே” என்று கூறுவதுபோ லெல்லாம், பிற மொழிப் புலவர் தம் மொழியைப் போற்றிக் கூறியதாகத் தெரியவில்லை. தமிழரின் இத் தமிழ்ப் பற்றுத்தான், மலாயாவின் தமிழர் என் விரிவுரைகளைக் கேட்க நெடுந் தொலைவிலிருந்து வருவதற்கும், யான் செய்த சிறு தொண்டைப் பெரிதாய்ப் போற்றுதற்கும், காரணமாக இருந்தது. உலகிலிருக்கும் தமிழரனைவரும் தம் மொழிக்குத் தொண்டாற்ற ஒன்று கூடுவரேல், தமிழ் முரசு உலகெங்கும் முழங்கி நிற்கும் என்பதில் ஐயமும் உளதோ? ஆயினும், இந்தியத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள அரசியற் கருத்து வேறு பாடுகள் மலாயத் தமிழரையும் பிரிக்கின்றன. இவர் அரசியல் துறையில் வேற்றுமைகள் உடையரேனும், தமிழ்த் தூதுத் துறையில் ஒற்றுமை பாராட்டி ஒன்று சேர்வது, தமிழிற்கு உறு துணை யாகும்.

— தனிநாயக அடிகள்.
தமிழ்த்தூது பக் 3.

எங்கும் தங்கும் உன் புகழ்!

— சி. வே. இராயப்பு.

தணியாத தமிழ்த்தாகம்
இனிதாகவே கொண்ட
தனிநாயகத் தென்றலே நீர்
தனியாகவோ வாழ்கின்றீர் — இல்லை
தமிழாகவே வாழ்கின்றீர்
தென்றல் உறங்கையிலே
தெம்மாங்கு பாடயிலே
இன்றலர்ந்த மல்லிகைபோல்
இண்டமிழம் வீற்றிருந்தாள்
வஞ்சிக் குறத்திமகள்
வண்ணப்புடவை கட்டி.
துஞ்சும் மனிதகுலம்
தூய்மைபெற ஆடிநின்றாள்
வங்கக் கடலைகள்
வற்றூத பண்ணமைத்து
சங்கத் தமிழ்மொழியால்
தாலாட்டுப்பாடி நின்றாள்
மூவேந்தர் ஆட்சியிலே
முக்கனியால் கோலோச்ச
முக்கனியும் சக்கரையும்
தித்திக்கக் கூடிநின்றாள்
கற்கண்டே சக்கரையே
கன்னித் தமிழ்மகளே
சொற்கொண்டு உன்சுவையை
தூதாகச் சொல்வேனென்று
திக்கெட்டும் தமிழ்சொன்ன
சிங்கமே தமிழ்ச் சங்கமே
தனிநாயகம் என்னும் அங்கமே
தமிழ் அங்கமே எங்குமே
உன்புகழ் தங்குமே.